

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

(દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રકટ થતું માસિકપત્ર.)

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કારુણ્યાન્ન સુધારસોઽસ્તિ હૃદયદ્રોહાન્ન હાલહલં ।
 વૃત્તાદસ્તિ ન કચ્ચપાદપ્ત્વં દ્વિદ્રોધાન્ન દાવાનલઃ ॥
 સંતોષાદપરોઽસ્તિ ન પ્રિયસુહૃદ્ધોમાન્ન ચાન્યો રિપુ ।
 યુક્તાયુક્તમિદં મયા નિગદિતં યદ્રોચતે તત્ત્યજ ॥

પુ. ૨૬ મુ. વીર સં. ૨૪૫૫. પોષ. આત્મ સં. ૩૩. અંક ૬ ઠા.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ જિન મહિમા. ૧૩૯	૭ ગૃહપતિ તેનું જીવન અને કર્તવ્ય.. ૧૪૯
૨ પરભવનું ભાથું. ૧૪૦	૮ ધન સંબંધી કંઈક. ૧૫૧
૩ કેળવણી શું કહે છે. ૧૪૦	૯ ચાલુ ચર્ચા માટે કંઈક. ૧૫૬
૪ ખર્ચ સુખ શેમાં રહેલું છે ? ૧૪૧	૧૦ વર્તમાન સમાચાર. ૧૬૩
૫ જૈનસાહિત્યના બોધદાયક પ્રસંગો... ૧૪૪	૧૧ સ્વીકાર અને સમાલોચના. ... ૧૬૫
૬ ત્રણ પ્રકારના આત્માઓની સમજ.. ૧૪૬	૧૨ સુધારો. ૧૬૬

મુદ્રક:—શા. ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ. આનંદ પ્રી. પ્રેસ સ્ટેશન રોડ—ભાવનગર.

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

અમારો સત્કાર.

આ વર્ષના પ્રથમ અંકમાં નિવેદન કરેલ પ્રમાણે સ્ત્રી ઉપયોગી વાંચન તરીકે “ સ્ત્રી વિભાગ વાંચન ” દરેક અંકમાં આપવામાં આવે છે, તે માટે કેટલેક સ્થળેથી પ્રશંસાના પત્રો અમોને મળતાં અમોને આનંદ થાય છે. હાલમાં જેમ સ્ત્રી વિભાગ વાંચન આપવામાં આવે છે તેમ વિદ્યાર્થી વિભાગ વાંચનને પણ અમારા આ માસિકમાં સ્થાન આપવા માટે પરમકૃપાળુ મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ તરફથી આજ્ઞા થઈ છે; તેટલુંજ નહિ પરંતુ તે વિભાગના લેખો પણ નિરંતર માસિક માટે લખી મોકલવાની કૃપા જણાવી છે તે ઉપકાર સહિત સ્વીકાર કરવામાં આવે છે અને આવતા માહ માસથી તે “ વિદ્યાર્થી વિભાગ વાંચન ” પણ માસિકમાં જ્યાં સુધી તે માટે લેખો મળ્યા જશે ત્યાં સુધી નિરંતર સ્થાન આપવામાં આવશે. આ વિષય અને “ સ્ત્રી વિભાગ વાંચન ” માટે અન્ય લેખક મહાશયોને લેખો મોકલવા આમંત્રણ કરીએ છીએ,

સુંદર ફોટાઓ. (છબીઓ.)

કલકત્તાવાળા નથમલ આંડલીયા ફોટાગ્રાફરે હાલમાં એવા વિવિધ રંગોથી તૈયાર કરાવેલ સુંદર ફોટા મનોહર અને આકર્ષક બહાર પાડ્યા છે, કે જે જોતાંજ ખરેખર ભક્તિ રસ ઉભરાઈ ગયા સિવાય રહેતો નથી.

નામ.	સાઈઝ.	કીંમત.
૧ શ્રી કેસરિયાજી મહારાજ ૧૫×૨૦		૦-૮-૦
૨ શ્રી ચંદ્રગુપ્તના સોળસ્વપ્ના. ” અર્થસહિત.		૦-૮-૦
૩ મધુર્નિદ્ર.	” સમજણસહિત.	૦-૬-૦
૪ પડ્દેશ્યા.	” ”	૦-૬-૦
૫ શ્રી જીનદત્તસૂરિજી (દાદાસાહેબ) ”		૦-૬-૦
૬ શ્રી પાવાપુરીનું જલમંદિર. ૧૬×૧૨ ”		૦-૪-૦
૧ શ્રી મહાવિરસ્વામી. }	” ૧૫×૨૦ પુનાવાલાના પ્રકટ થયેલ	૦-૮-૦
૨ શ્રી ગૌતમસ્વામી મહારાજ. }	”	૦-૧૦-૦

સમ્મેત શિખરતીર્થ યિત્રાવલી—કે જેમાં પવિત્રતીર્થ શ્રી સમ્મેતશિખર ઉપરના તમામ દહેરાઓ, ધર્મશાળાઓ, પાહુકાઓ, વિગેરેના મળી સુંદર આર્ટ. પેપર ઉપર છાપેલ લગભગ સાઠ ફોટાઓ, મુખ્ય શિલાલેખો વિગેરેથી પાકા સોનેરી બાઈન્ડીંગથી બુક બંધકૃત કરેલ છે, ઘેરજેઠા દર્શનનો લાભ મળી શકે છે. ફોટાઓ ઘણાં જ સુંદર અને દેવાલય પાહુકા-નાળા જળાશયો વિગેરેની સમજણ સાથે ફોટાઓ આપેલ છે. ઘરના શણગારરૂપ, પ્રાતઃકાળમાં દર્શન કરવા લાયક અને લાઈબ્રેરીના ગારવરૂપ છે. કી. રૂ. ૨-૮-૦ છે. મંગાવનારે નીચેના સીરનામે લખવું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ ઘંદે ધીરમ્ ॥

તેષાં પારમેશ્વરમતવર્તિનાં જન્તૂનાં નાસ્ત્યેવ શોકો ન
વિદ્યતે દૈન્યં પ્રલીનમૌત્સુક્યં વ્યપગતો રતિવિકારઃ જુગુપ્સ-
નીયા જુગુપ્સા અસમ્ભવી ચિત્તોદ્વેગઃ અતિદૂરવર્તિની તૃષ્ણા
સમૂલકાષંકષિતઃ સન્ત્રાસઃ કિન્તર્હિ તેષાં મનસિ વર્તતે ધીરતા
કૃતાસ્પદા ગમ્ધીરતા અતિપ્રબલમૌદાર્યં નિરતિશયોઽવષ્ટંભઃ ।

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૬ મું. } ધીર સંવત્ ૨૪૫૫. પોષ, આત્મ સંવત્ ૩૩. } અંક ૬ હો.

“ જીન મહિમા. ”

૫૬.

ભજ મનરે, જીન નામ સુખકારી—
..... ભજ મનરે.
તપ જપ સાધન, કંઈ નહીં લાગે,
અર્થ નહીં દમડી. ભજ મનરે.
સુખ સંપત્તિ સહેજે મળતાં,
વિપત્તિ બલ ટળી. ભજ મનરે.
આત્મોદ્ધાસે, મન વાંચિત પામે,
આત્મ કલ્યાણ કરી. ભજ મનરે.

૧૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પરમવનું માથું.

(૫૬)

પાંચ ગાઉને પાધર જાતાં, સુખડી સાથે રાખે રે; ૧ પાંચ૦
 ડગ ભરે નહિ દાર બહાર તું, સુંદર સાધન પાખે રે.
 સ્થાયી નથી રહેવાનું કોને, અસાર આ સંસારે રે; ૨ પાંચ૦
 પરલોકે જાવાનું નિશ્ચે, મોડું વહેલું તાહરે રે.
 અગમ્ય અંતર એ ભૂમિતું, વસમી વાટ અજાણી રે; ૩ પાંચ૦
 તૈયારી તતખેવ કરી લે, બાથાતણી મન માની રે.
 સાધન સુખશાતાનાં વિધવિધ, સામગ્રી સુખદાઇ રે; ૪ પાંચ૦
 પ્રાપ્ત થતાં પરલોકે મળશે, મંગળ માળ વધાઈ રે.
 ઠામ ઠામ ડગલે ને પગલે, વાટે ને વળી ઘાટે રે; ૫ પાંચ૦
 નચિંત થઇ પરલોકે રહેશે, જો બાથું તુજ આંઠે રે.
 બાથું સુકૃત પુણ્ય સુખડી, વિવિધ નામ જગ કહાવે રે; ૬ પાંચ૦
 જંગલમાં મંગળ નીપજાવે, વિષ અમૃત પલટાવે રે.
 દીઓ દાન, શીળ પાળો પ્રીતે, તપ કરો નિર્મળ થાવા રે. ૭ પાંચ૦
 અનિત્ય ભાવના અહનિશ ભાવો, પરભવ બાથું પાવા રે.

વેજલપૂર-ભરૂચ. } શાહ હગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી.

કેળવણી શું કહે છે ?

કેળવણી કહે છે. ' હું વિજ્ઞાનની સખી નથી, કળાની પ્રતિહારી નથી, સત્તાની દાસી નથી, કાયદાની કિંકરી નથી, અથ શાસ્ત્રીની બાંદી નથી. હું તો ધર્મનું પુનરાગમન છું. મનુષ્યના હૃદય, બુદ્ધિ તેમજ તમામ ઇન્દ્રિયોની સ્વામિની છું. માનસ શાસ્ત્રી અને સમાજ શાસ્ત્રી એ બે મારા પગ છે, કળા અને હુન્નર મારા હાથ છે, વિજ્ઞાન મારું મસ્તક (મસ્તક) છે, ધર્મ મારું હૃદય છે. ઇતિહાસ મારા કાન છે, સ્વાતંત્ર્ય મારો શ્વાસ છે, ઉત્સાહ અને ઉદ્યોગ મારાં ફેફસાં છે, ધીરજ મારું મ્ત છે, આવી હું જગદંબા છું. જગદ્દાત્રી છું. મારી ઉપાસના કરનાર ખીજ કશાનો આશીયાળો નહિ રહે અને એની સર્વ કામનાઓ મારી મારફતે પ્રાપ્ત થઇ શકે એમ છે. '

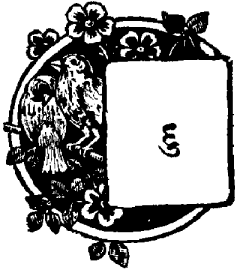
‘ કુમાર ’

દ. બા. કાલેલકર.

ખરું સુખ શેમાં રહેલું છે ?

૧૪૧

ખરું સુખ શેમાં રહેલું છે ?

નિયામાં દરેક જીવ સુખી થવા ઇચ્છે છે, સુખ સૌને ગમે છે, દુઃખ કોઈને ગમતું નથી, અને સુખી થવા માટે રાત્રિ અને દિવસ ગઢાવૈતરું કર્યા કરે છે અને સુખને માટે સમુદ્રમાં શીર સાટે રહે છે, સુખને માટે ખાણોમાં ઉતરે છે, સુખને માટે ખીજની ગુલામગીરી કરે છે, સુખને માટે જ્યાં ત્યાં ભમે છે અથવા ભટક્યા કરે છે, સુખને માટે નદીમાં રહે છે, સુખને માટે વ્યભીચાર કર્મ કરે છે અને સુખના માટે બેઠા બેઠા હાલતાં ચાલતાં અનેક પ્રકારનાં સંકલ્પ વિકલ્પ કરે છે, સુખના માટે રાજની ગુલામગીરી કરે છે, સુખના માટે ટાઢમાં અને તાપમાં પણ કામ કરે છે અને સુખના માટે પગે પણ પડે છે અને સુખના માટે ગમે તેના વખાણુ કરે છે, સુખના માટે વિશ્વાસઘાત-ચોરી-વિગેરે કરે છે, સુખને માટે શરીરને તોડી નાંખે છે. ઘડી નિરાંતે થાક પણ લેતા નથી, જરા શાન્તિથી ભોજન પણ કરતા નથી, પણ તમે જરા મનમાં વીચાર તો કરો કે સુખ ક્યાં છે ? અને સુખ કઈ વસ્તુમાં છે ? સુખ જડ વસ્તુમાં છે કે ચૈતન્યમાં છે તેનો વિચાર કરો ! જો જડ વસ્તુમાં સુખ હોય તો આજે જે ગાડી, લાડી કે ખંગલા હોય તે કાલે ન જાણે જાનકીનાથ “ પ્રભાતે કિં ભવિષ્યતિ ” તેમ બદલાઈ જતાં વિલંબ લાગતો નથી, અને સ્થિતિ બદલાતાં-માન-મોટાઈ-મરતો વિગેરે બદલાઈ-સંજોગો અનુકૂળ હોય તેજ પ્રતિકૂળ થાય છે. માટે મોટાઈનું, પૈસાનું, સ્ત્રીનું, પુત્રનું, અને નાના પ્રકારનાં પાંચ ઇન્દ્રિયના વિષયોનું સુખ છે તે કાયમનું સુખ નથી. તે કોઈ જાણતું નથી કે આ સુખ કેવું છે ? કાંતો આપણને સુકી તે સુખ ચાલ્યું જશે અથવા તે સુખને આપણે સુકી ચાલ્યા જશું, તેથી કરીને તેવા સુખમાં મોહ શા માટે રાખવો જોઈએ ? અને કેટલાકો મોટાઈમાં સુખ માની બેઠા છે એટલે સહેજ કામ માટે પણ માણસ વિના ન ચાલે-ગુરૂદર્શન-અથવા પ્રભુ દર્શન આદિ માટે એકાદ ગાઉ ચાલવું થયું તોપણ ગાડી જોઈએ. ફરવા સિવાય ચાલે નહીં. મોજ શોખના સાધનો જોઈએ. પણ આ બધી ટેવો વખત ફરી જતાં એટલી બધી વિકટ થઈ પડશે કે તે વખતે મનુષ્યને બહાર નીકળવું પણ શોક ઉત્પન્ન કરનારું નીવડે છે; પણ જો સરલ અને સાદી જીવન શૃંગી ગુજરતા હોઈએ, તો ગમે તેવી સ્થિતિ બદલાતાં મનને કોઈ ઉદ્વેગ

૧૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

થવાનું કારણ થતું નથી અને ચઢતી પડતીના ફેરફારે મનમાં કંઈ પણ લાગે નહીં અને ઉપરાંત લોકો હાંસી પણ કરે નહીં. આ વાત લક્ષમાં રાખનાર સાદી જીંદગી એજ સુખી જીંદગી છે એમ અનુભવી શકશે.

હવે સાચું સુખ શોધો અને તે સાચું સુખ કેવું હોય કે આવેલું પાછું જાય નહીં. અને તે સુખમાં સદાય આનંદજ હોય, સંદાય શાન્તિજ હોય, તેમાં દુઃખનું લેશ માત્ર પણ નામ જ નહોય, તેવું સુખ શોધો, તે સાચું સુખ તો આત્મામાં રહ્યું છે. માટે બ્રાન્તિનો ત્યાગ કરી આત્મામાં સુખ શોધો અને આત્મામાં સુખ છે એમ શ્રદ્ધા રાખો ને તમે જહમાં ઇષ્ટપણની બુદ્ધિ રાખી બેઠા છો તેનો ત્યાગ કરો. આત્માનું ધન આત્મામાં છે માટે અંતરમાં શોધો.

હું સર્વ કરવાને સમર્થ છું એ પ્રકારની આત્મશ્રદ્ધાને સંપૂર્ણ બિચર રાખી ખંતથી ઉદ્યમવંત રહેનારાજ કદયાણુ કરી શકશે.

પુન્ય અને પાપ, શુભ અને અશુભ, સત્ય અને અસત્ય એ બધું ઉદ્યમનું જ ફળ છે. ઉદ્યમથી સર્વ કાર્યો સિદ્ધ થાય છે. તીર્થંકરપણું અને અંતે મોક્ષપણું પણ ઉદ્યમથીજ પ્રાપ્ત થાય છે—તેથી કરીને આપણે પણ શુભ ઉદ્યોગ સતત કરવો જોઈએ. તેથી કરીને ધારેલે સ્થાને જલદી આવીશું.

જેમ નાનો બાળક શરૂઆતમાં એક એકડો શીખતાં છ માસ કાઢે છે અને તેજ બાળક થોડા સમયમાં એક બારીસ્ટરની પદવીને મેળવે છે. જુઓ એ શક્તિ ક્યાંથી નીકળી ?

શું એકડો લાણુતી વખતે તમેએ તેમ ધાયું હોય છે ? નહીં જ. ત્યારે કહેવું- જ પડશે કે આત્મામાં આત્મ શક્તિ અનંત છે, પણ પ્રગટ કરવા જેણે સતત ઉદ્યોગ કર્યો છે તેનોજ ઉદ્યોગ સફળ થયો છે; ત્યારે હવે પ્રથમ જેમ બને તેમ સવારના પહોરમાં વહેલાં ઉઠવું. અને ઉઠતાની જોડેજ એટલે આંખ ઉઘડે કે તરત પ્રભુનો જપ કરવા મંડી પડવું એટલે પ્રભુનું સ્મરણ કરવા મંડી જવું; તે એટલે સુધી કે તેમાં બીજો વિચાર આવી શકે નહીં એટલે બીજા કોઈપણ વીચારને આવવા નહીં દેવા. પ્રભુના જપમાં મનને રોકી દેવું કારણ તે વખતે શાન્તિ સારી હોય છે. જેમ શાન્તિ સારી અને કોલાહલ ઓછો તેમ બહુ આનંદ આવે છે. જેમ કોઈ વાસણ હોય અને તેમાં જે વસ્તુ નાંખીએ તે વસ્તુની ગંધ રહી જાય છે તેવીજ રીતે આપણે સવારમાં ઉઠીયે ત્યારે કોરા વાસણ જેવું હૃદય હોય છે અને તેજ વખતે પ્રભુનું સ્મરણ કરીએ એટલે હૃદયને વિષે પ્રભુસ્મરણની વાસ રહી જાય છે.

હવે આપણા મનની અંદર ખરાબ વાસના અને ખરાબ ઇચ્છાઓ રહેલી છે, અને ખરાબ વિચારો પણ ભરેલા છે, તે પ્રભુ સ્મરણથી બધી ખરાબ વાસના ખરાબ ઇચ્છા-ખરાબ વીચારો ચાલ્યા જાય છે.

ખડું સુખ શેમાં રહેલું છે ?

૧૪૩

જેમ એક મોટી નદી હોય તેમાં ઉન્હાળાના દિવસમાં પાણી સુકાઈ જવાથી કોઈ કોઈ ઠેકાણે પાણીના ધરા પડ્યા રહે છે એટલે જ્યાં નદીમાં મોટો ખાડો હોય તેમાં પાણી ભરાઈ રહે છે અને તે પાણી ઘણા દિવસ થાય ત્યારે ડુર્ગંધ મારે છે. તે પાણી ક્યારે સાફ થાય કે જ્યારે ઉપરથી જોસભર પાણી આવે તો તે ગંદા પાણીને કાઢી તેજ ઠેકાણે સાફ પાણી ભરાય છે; તેવીજ રીતે આપણા મનની અંદર રહેલી ખરાબ વાસના-ખરાબ ઇચ્છાઓ અને ખરાબ વિચારો રહેલા હોય છે તે પ્રભુ સ્મરણ રૂપી પાણી જોસભર પડે એટલે ખરાબ વાસનાને અને ખરાબ ઇચ્છાને અને ખરાબ વિચારને જવું જ પડશે.

આમ થવાથી સારા સારા વિચારો આવી ભરાશે માટે પ્રથમ પ્રભુના જાપથી એટલો ફાયદો કે ખરાબ અને હલકા વિચાર ચાલ્યા જઈ સફ વિચાર આવે છે.

જે જાતનો વિચાર તેજ જાતનો કર્મબંધ થાય છે. માટે કોઈપણ જાતના વિચાર ન આવે તે કારણથી એકદમ પ્રભુ સ્મરણ કરવું.

કુંભારના ચાકની માફક કુંભારનો ચાક કુંભાર એક જડપથી ફેરવી પછી મુકી દે છે તો પણ તે ચાક ફ્યાં કરે છે, તેવીજ રીતે આપણે પણ એક કલાક અથવા બે કલાક જડપથી પ્રભુ નામ દ્યો તો આખો દિવસ પરમાત્માનું સ્મરણ તેની મેળે થયા કરશે, અને રાત્રીએ ઉઘમાં પણ તેજ સ્મરણ થયા કરશે.

કોઈ કહેશે કે અમોને વખત મળતો નથી. તો તદ્દન ખોટી વાત છે. વખત પુરતો મળે છે માટે ખડું સુખ પ્રાપ્ત કરવું હોય તો વખત બચાવો અને તેમ કરી પ્રભુ સ્મરણમાં એકતાર બની જાઓ.

ખીનું મનુષ્યોએ પ્રથમ આવતાં કર્મ અટકાવવા જોઈએ અને લાગેલાં કર્મ તોડવાનો પ્રયત્ન કરવો એટલે સહેલાઈથી કર્મ તૂટી જશે.

હવે મનુષ્યોને અઢાર પ્રકારે કર્મ બંધાય છે અને તેથી જે મનુષ્ય અઢાર પાપથી ખીતો રહે અને અઢાર પાપમાંથી એકે પાપ લાગવા ન દે, એટલે અઢાર પાપથી બચે અથવા અઢાર પાપને રોકી કર્મ તોડવાનો પ્રયત્ન કરે તો તેનું કામ જલદી સિદ્ધ થાય અને તે અભ્યાસથી થઈ શકશે અને પછી વ્રત-જપ-તપથી કર્મને કાપી નાંખી મોક્ષ સુખને મેળવી શકશે.

ખીનું શું કરવું—દિશા બદલાવવી.

હું જે કાર્ય કરૂ છું તે કાર્ય મારા કર્મો નાશ કરવા કરૂ છું તેવો, ઉદ્દેશ હોવો જોઈએ અથવા તેવું ધ્યેય હોવું જોઈએ.

ઉઘવું તે શા માટે ? શરીર બગડી જશે. શરીર બગડી જશે તો કર્મનો નાશ કેવી રીતે કરી શકીશ માટે તે શરીર અત્યારે થાકી ગયું છે માટે થોડોક આરામ

૧૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપું, ખાવું તે શા માટે શરીર ટકી શકે એટલે શરીર પાસેથી કામ સારી રીતે લેવાય માટે ભાડું આપ્યા વિના ચાલશે નહીં. આપણે શરીર નથી પણ શરીરમાં રહેવા વાળા છીએ. શરીર તો એક ભાડુતી ઘર છે અને તેમાં રહી ભાડું આપવું અને શરીર પાસેથી કામ લેવું; તે કયું કામ-કર્મ ખપાવવાનું તેવું ધ્યેય રાખવું.

ખાવું શા માટે જીવવા માટે-જીવવું શામાટે ધર્મ ધ્યાન કરવા માટે. આપણી પાસે ત્રણ શક્તિ છે. મન-વચન-કાયા તે શક્તિનો સારો ઉપયોગ કરીએ તો તે શક્તિ આપણને સારે રસ્તે ચડાવે છે એટલે મોક્ષના સુખને અપાવે છે અને અને ખરાબ રસ્તે વાપરીએ તો આપણી શક્તિ આપણોજ નાશ કરે છે એટલે નરકને વિષે ઘસડી જાય છે. નાના પ્રકારના પાંચ ઇન્દ્રિયના વિષય સુખથી અને વિષય સુખની વારંવાર ઇચ્છા કરવાથી આપણું મન મેલું થાય છે અને તેથી વારંવાર ચોરાસીના ફેરામાં રખડીએ છીએ, તેથી કરી સાચું સુખ મેળવી શકાતું નથી અને મન પણ ઉજળું થતું નથી માટે અંતર્મુખ દૃષ્ટિ રાખી, તમો પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપમાં રમશો તો ગાદ નિદ્રાની પેઠે આ દેખાતી જાળ તો મેજ દેહાધ્યાસ બુદ્ધાશે.

એક મુનિ મહારાજ

સાહિત્યની સુવાસ વિના પ્રજાનું જીવન વ્યર્થ છે. તેજસ્વી પ્રજાના ઘડતરનો મુખ્ય આધાર તેના સાહિત્ય ઉપર અવલંબે છે. જેટલા અંશે સાહિત્યની પ્રેરણા-ઝમક અને જીવંતતા ઉચ્ચ હોય છે તેટલે અંશે તેની છાપ અનુકરણ કરનાર વર્ગ પર સચોટ બેસે છે. વિશ્વના વિવિધ-વર્ણી સાહિત્યમાં જૈન સાહિત્યનું સ્થાન અનેરું છે. તેમાં ગણનાતીત પ્રેરક તત્વો ભરેલા છે; છતાં તેને દેશ-કાળાનુસારે કિંવા વર્તમાન પરિસ્થિતિને અનુરૂપ કરતાં આવડવા જોઈએ. તે વિના એની અસર લૂણ વિનાના લોજન સમી નિરસ રહેવાની. ભરતચક્રીના મુગટનું ચિત્ર જોઈ વીસમી સદીનો માનવી કેટલોય બોધ મેળવી શકે? પણ તેવો મુગટ તૈયાર કરાવી વેંતિયા માથાપર ધારણ કરવા જાય તો તે મૂર્ખમાં જ ખપે. આટલી નાનકડી પ્રસ્તાવના પછી કાર્યારંભ કરતાં એટલી ચોખવટ કરી દેવી ઘટે કે શ્રી વીરના શાસનમાંની જૈન સમાજને

જૈન સાહિત્યના યોગદાયક પ્રસંગો.

૧૪૫

પ્રગતિ કરવાનું મુખ્ય સ્થાન તો એ સમયમાં અને ત્યારપછી થયેલા ઉદ્ધારણા-માંથી જ જડે, છતાં પ્રથમ જીવનું શાસન કેટલીક રીતે ચરમના સહ સરખાઈવાળું હોવાથી એના ચિત્રો પણ અવશ્ય વિચારણીય છે, જ્યારે મધ્યકાલીન બાવીશ જીવનો યુગ પ્રખર પ્રજ્ઞા ને અમાપ સરળતા યુક્ત હોઈ ઘણુંખરે ભાગે, આપણા હાલના જીવનની ક્ષિતિજથી ઘણું દૂર નિકળી ગયો હોવાથી, બંધબેસતો કરવા જતાં આપણી શક્તિનું તળીયું જ આવી રહે; એથી એમાં અવગાહન ન કરતાં માત્ર વિહંગાવલોકન જ શોભે. અસ્તુ.

યુગલીક કાળ—

સાથે જન્મતા યુગલો યોગ્ય વયે દંપતીનો વ્યવહાર શરૂ કરતા એ યુગલિક કાળ હતો. અકાળ મૃત્યુનો પહેલો ખનાવ શ્રી નાભિકુળકરના સમયે બન્યો. નર યુગલીકનો ઘાત થયો એ સાથે જ નારી યુગલિકના ભાવિ જીવનનો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થયો. નારી યુગલીકનું નામ સુનંદા એના જીવનનો તોડ નાભિકુળકરે શ્રી ઋષભ સાથેના લગ્ન કરી કહાડ્યો. ત્યારથી જ યુગલીક પ્રથાનો લોપ થયો, નવીના ખી રોપાયા અને પછી માડીબયા પુત્ર પુત્રીનો વ્યવહાર દંપતી તરીકે કરવામાં સંકેચને અનુચિતતા મનાવા લાગી. આટલા સાદા પ્રસંગમાંથી, સામાન્ય સાર તો એજ કહાડી શકાય કે સમયના બદલાવા સાથે રિવાજમાં પણ ફેરફાર કરવા ઘટે અગર થવાના. છતાં એથી ઉદ્ભૂત જેઓ એમાં વિધવા વિવાહની ગંધ જીવે છે અથવા તો ખુદ પ્રભુએ પણ વિધવા વિવાહ કર્યા હતા એવું સાબીત કરવા તૈયાર થાય છે તે કેટલા અંધારામાં અથડાય છે ! વળી એ પરથી ભાઈ બહેનના લગ્નને ઉચિત ઠરાવવા જનારા કેવી ભીંત ભૂલે છે તે પણ સમજાય તેવું છે. એવી દલીલો કરનારના કાર્ય ઉપરથી જ શાસ્ત્ર પણ શસ્ત્રરૂપ થઈ પડે છે એમ કહેવત શરૂ થઈ હશે. એમ કરવામાં બુદ્ધિની કિંમત નથી પણ લીલામ છે.

(૨)

માતાનું હૃદય—

શ્રી ઋષભદેવે રાજ્ય મહાલયના સુખો ત્યાગી પ્રવ્રજ્યા સ્વીકારી, ત્યાગી જીવનના કષ્ટો સહવા માંડ્યા. પ્રથમ શરૂઆત અને એકાદને માટે સાવ નવાઈ ભરેલી એટલે દુઃખ સહનની વિશેષતા વધુ પુત્રવત્સલ મરૂદેવાથી એ શે સહ્યું બય ! રોઈ રોઈ આંખડી રાતી કરે, અને એમ કરતાં નેત્રે પડળ બંધાયા. દુનિયા જેને ‘સ્નેહ’ કહે છે અને જ્ઞાનીપુરૂષોની નામાવળીમાં જેને ‘મોહ’ અર્થાત્ ‘કર્મરાજ’ તરીકે ખ્યાતિ મળી છે એ એનું કારણ પૂર્ણ જ્ઞાનદશા વિનાની એ સ્થિતિ ! છતાં એ વાતને ફેરવી તોળીને એમ કહેવું કે ‘દીક્ષા વખતે મરૂદેવી માતા જેવાએ પણ કદપાંત કર્યું હતું. હાયવોય દાખવી હતી, છતાં પ્રભુએ તેની જરા પણ દરકાર ન

૧૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકારા.

ત્રણ પ્રકારના આત્માઓની સમજ.

એકજ આત્માના ત્રણ પ્રકાર, બાહરાત્મા, અંતરઆત્મા
અને પરમાત્મા.

પૂજ્ય શ્રીમદ્ કર્પૂરવિજયજી મહારાજના એક લેખ ને સમજવાની
બીજી રીત.

હિરાત્મા અને પરામાત્માના પ્રદેશોના થોડા નામ નીચે પ્રમાણે
પાડીએ (૧) સ્થૂલ દેહ, (૨) પ્રાણ, (૩) મન, (૪) ચિત્ત,
(૫) બુદ્ધિ.

પરમાત્મા અનંતજ્ઞાન-દર્શન-આનંદ અને શક્તિસંપન્ન
પૂર્ણ પવિત્ર સકળ કર્મ-ઉપાધિ રહિત છે. અંતરઆત્મા અથવા વિવેકઆત્મા,
બહિરાત્મા અને પરમાત્માને જોડનાર દોરી છે. બહિરાત્મા ઉપર ગણાવેલા પ્રદે-
શોમાં પોતાનો જોટો ઉપયોગ કરીને-કષાય બાંધીને કર્મમાં લપેટાય છે. તેને
વારંવાર, અંતરઆત્માની મારફતે કષાય નહિં કરવાને પરમાત્મા સમજાવે છે.
જેવી રીતે એક કુલીનનો પુત્ર કોઈનું ખુન કરવાને લલચાય છે તેને અંદરથી કોઈ
ના પાડતું હોય છે. કોઈ તેને અંદરથી પાછું ખેંચતું હોય છે આ અંતરઆત્મા
છે તેને Psychic being કહેવામાં આવે છે. આ કુલીન પુત્રને શરૂઆતમાં અંતર-
આત્મા ખરાબ કામ કરવાને ના પાડયાં કરે છે, પરંતુ લાંબે વખતે તે પોતાના

કરી એ પરત્વે જરા માત્ર ધ્યાન પણ ન આપ્યું અને બેદરકાર બની આત્મી નીકળ્યા.
ત્યાગી જીવન જીવવા જનારા માટે માતા પિતાના અવરોધો ઉઠાવે તો એવો જ
ફેજ લાવી સ્વકાર્ય કરવું. આમ કથન કરવામાં કેટલી હદે પ્રમાદ થાય છે એ
સુજ્ઞને સમજાવવાપણું નહોય. ત્રણ જ્ઞાન ધરનાર એવા તીર્થપતિનો માર્ગ નિરાજો
છે એ વેળા દેવો આવી ઉત્સવ કરે છે. એ જોઈને જ સ્નેહીઓના દિલ ઠંડા થઈ
બંધ ત્યાં પછી શંકાના વમળો કેવા ! વિનયનું અનુપમેય સ્વરૂપ વર્ણવનારા પ્રભુ
પોતે વિનયી જીવન જીવે છે. મરદેવા માતાને દિક્ષા લીધાનું દુઃખ નહોતું પણ
કોમળાંગી ઋષભ એ ઉપસર્ગોની શ્રેણી કેવી રીતે વેઠશે એ દુઃખ હતું. એમાં ત્યાગ
પ્રત્યે અણગમો નથી પણ પુત્રપ્રેમની પરાકાષ્ટા છે.

લે૦ મોહનલાલ ડી. ચોકસી.

ત્રણ પ્રકારના આત્માઓની સમજ.

૧૪૭

અંતરઆત્માના સાદને ના પાડવાને એટલો બધો ટેવાઈ જાય છે કે પછી તેનો સાદ બુદ્ધો થઈ જાય છે; બંધ પણ થઈ જાય છે. જે બાબત આપણે મહાન ખુની-ઓમાં જોઈએ છીએ. આવા આત્મા પરમાત્મા પાસેથી એટલાં બધાં છુટાં પડી જાય છે કે તેનો અંત દેખાતો નથી. સૌથી પહેલાં તેમને પોતાનો અંતરઆત્માનો સાદ (Goading) ઉઘાડવો પડે છે. પછી આગળ વધતાં વધતાં પરમાત્માની આંખી થવા માંડે છે. ખાટકીમાં જોયું તેવું જ આપણામાં પણ બને છે. કેટલાક પાપ આપણે એવા અને એવી રીતે સેવીએ છીએ કે તે પાપ છે તે પણ ભૂલી જઈએ છીએ અને તેને આપણી ફરજ માની બેસીએ છીએ. અને તે પાપમાં એટલાં બધાં લપેટાઈ જઈએ છીએ કે તે બાબતોનો અંતરઆત્માનો સાદ આપણે માટે બુદ્ધો થઈ જાય છે. તીર્થંકર ભગવાનની પ્રતિમાની પૂજા માટે દીગંબર શ્વેતાંબર નામના બે ભાઈની લડાઈ ને તે માટે થતાં કલેશો, સ્થાનકવાસી ને દેરાવાસીની લડાઈ, ચોથ અને પાંચમના સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ માટે અદેખાઈ, દ્રેષ અને લડાઈ. ચોથને દિવસે બાર મહીનાના પાપ આલોવી, પાંચમને દિવસે કે જ્યારે આપણા પૂર્વ વડિલો સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ કરતા હતા તે દિવસે અને તેજ વખતે કરવામાં આવતા જમણવારની બાબતનો વિચાર કરવાને પણ આપણો બહિરાત્મા ના પાડે છે. આ પ્રમાણે હજારો પ્રવૃત્તિઓ છે કે જેણે આપણા શુદ્ધધર્મને ઢાંકી દીધો છે. વરસી તપ, ઉપધાન વિગેરે કરી રહ્યાં પછી માળ પહેરવાને દિવસે કે પારણાને દિવસે આત્માને તદ્દન પરમાત્મા તરફ વાળેલો રાખવાને બદલે, બાહ્યવસ્તુ-માયા તરફ એટલો બધો વળતો દેખવામાં આવે છે કે અંતરઆત્મા તે વખતે કાંઈપણ સહાય કરી શકતો નથી. આપણા દોષો, ત્રુટીઓ તરફ અંતરદષ્ટિ કરવાથી આ બાબતનું જ્ઞાન થાય છે.

સ્થૂલ દેહને વશ થયેલો બહિરાત્મા શરીરને પોતાનું અંતિમ તત્વ માની બેસે છે. પોતે જ પરમાત્મા, સર્વ શક્તિમાન છે તે ભૂલી જાય છે અને શરીરના નિયમોને અને કાર્યોને પોતે વશ છે એવું માને છે. પોતે શરીરના કરતાં ઘણો વધારે બળવાન છે તે સત્ય વિસરી જાય છે, તેથી શરીરના નિયમોની સત્તા મારે નહિં સ્વીકારવી જોઈએ તે વાત ભૂલી જાય છે. રાજા પોતે પોતાના સેવકોના ગુલામ બને છે, એ બધી અધોગતિમાંથી છુટવાનો ઉપાય એજ છે કે આપણે આપણા મૂળ સ્વરૂપનું પરમાત્માનું હંમેશા સતત ધ્યાન કરવું અને તેનો યોગ સાધવો. શરીર ઉપર સંપૂર્ણ કાળુ તો સ્થૂલ પ્રાણના ઉપર સંયમ મેળવવાથી જ મળી શકે છે. શરીરમાં જીવન ધારણ કરવા ઉપરાંત શરીર ઉપર આસક્તિ પણ હોય છે. શરીર આપણું પોતાનું સત્ય સ્વરૂપ નથી પણ ફક્ત એક કરણ છે-કપડું છે એવો અનુભવ થવાથી એ આસક્તિ જતી રહે છે. વાસના પ્રધાન મનુષ્યોમાં શારીરિક મૃત્યુ માટે જે અણગમતની વૃત્તિ હોય છે તે પરમાત્મસ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરેલામાં નિર્બળ થઈને નાશ પામી જાય છે.

૬૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રાણ શક્તિની બહાર આવી રહેલા પદાર્થોને પ્રાપ્ત કરવા માટે અને પ્રાપ્ત કરી તેમને પોતાનામાં ઘટાવવા માટે પ્રાણશક્તિ તલપાપડ થઈ રહે છે. પ્રાણ શક્તિના ધર્મો આપણા મનમાં કર્મનું, કામનાઓનું, રાગદ્વેષનું અને સુખદુઃખનું સ્વરૂપ પકડે છે, તેને બદલે પ્રાણશક્તિનું ખરૂં કાર્ય તો આપણામાં રહેલી દિવ્ય શક્તિની આજ્ઞા ઉઠાવી તે પ્રમાણે વર્તન કરવું એજ છે, જરાપણ ઈચ્છા ઉત્પન્ન થવા દેવી જોઈએ નહિં.

ઈન્દ્રિયોના સંસ્કાર સ્વીકારનાર મનનો મૂળ ધર્મ એ છે કે તેણે પોતે જીવનના સર્વ બ્રાહ્મ સ્પર્શો પ્રત્યે નિષ્ક્રિય બનીને તે સંસ્કારોને તથા તેમનામાં રહેલા રસ ને આનંદના તત્વને પોતાનાથી ઉચ્ચ કરણોને પ્રાપ્ત કરાવવાં, આપણું મન અસ્તિત્વનો સાહજીક આનંદ પ્રાપ્ત કરવાનું સાધન મટી જઈને સુખ દુઃખાદિ અનુભવો લેવાનું સાધન થઈ રહે છે.

જે પ્રમાણે મનનું તે પ્રમાણે લાગણીઓ ઉત્પન્ન કરનાર ચિત્તનું પણ થાય છે. ચિત્ત ઈન્દ્રિયોના સંસ્કારો પ્રત્યે આવેશો તથા લાગણીઓનું પ્રતિકાર્ય કરનાર ક્ષેત્ર જ થઈ રહેલું છે. પરિણામે તેમાં હર્ષ, શોક, રાગદ્વેષ, ક્રોધ, ભય, ઉપકાર, વૈર વિગેરે વિશ્વમાં ચાલી રહેલી આવેશ અને લાગણીઓની લીલા ઉત્પન્ન થાય છે, આવી શુચ્ચવણને-આવી જાળને આપણે આપણો બહિરાત્મા કહીએ છીએ. પરંતુ વાસ્તવિક રીતે તો આપણો આત્મા તેના ખરેખરા સ્વરૂપમાં તો શુદ્ધ પ્રેમ, આનંદ અને સર્વ પ્રાણીમાં રહેલા પ્રભુ સાથે એકતા કરવાનું એક ઉપયોગી સાધન છે. એ સૂક્ષ્મપિંડ હમણાં તો આપણા કામનામય દેહતળે ઢંકાઈ ગયા છે અને તંને જ આપણે આત્મા તરીકે માની બેસીએ છીએ, આપણા ચિત્તમાં અથવા લાગણીઓ અને આવેશો ઉત્પન્ન કરનાર શક્તિમાં, આપણા પરમાત્માનું શુદ્ધ પ્રતિબિંબ ન પડતાં તેને બદલે કામનામય મનમાં ફસાયેલા બહિરાત્માનું જ પ્રતિબિંબ પડે છે.

અશુદ્ધ બુદ્ધિબળમાં ફસાયેલા બહિરાત્માનું કામ જે અજ્ઞાનમાં કામ કરતી બુદ્ધિમાં ફસાએલો બહિરાત્મા પ્રાણશક્તિનાં બંધનોમાં જકડાયેલો હોવાથી તથા લાગણીઓના આવેશો અને વેગોને આધીન હોવાથી પોતાના પક્ષપાતી વલણો, પસંદગીઓ, જડતા અને વેગોથી સંકુચિત હોય છે. વિચારશક્તિમાં પક્ષપાત, પસંદગી, જડતા વિગેરે ઉત્પન્ન થાય છે, તેનું કારણ પણ બહિરાત્મા કામનામય મનને આધીન હોય છે તે છે. વિચારશક્તિમાં તે પ્રાણશક્તિ ઉપર ગણાવ્યા તેવા સ્વરૂપો ધારણ કરે છે.

બુદ્ધિ, મન, ચિત્ત, પ્રાણ અને સ્થૂલ દેહમાં અશુભ અને અશુદ્ધ પ્રવૃત્તિ કરતાં બહિરાત્માને બંધ કરી પરમાત્માને ઉપર ગણાવેલા કરણોમાં શુભ અને શુદ્ધ ક્રિયા કરવા દેવી તે મનુષ્ય જન્મની ખરી સફળતા છે.

દોશી નાનચંદ્ર ઓધવજી.

ગૃહપતિ અને તેનું જીવન અને કર્તવ્ય.

૧૪૯

ગૃહપતિ, તેનું જીવન અને કર્તવ્ય.

ગુરુજી ! બોડંગો ! આશ્રમે અને વિદ્યાત્રય વગેરે જેવી બાળકોને કેળવણી આપતી કે મદદ કરતી સંસ્થાઓને માટે ગૃહપતિ કેવો હોવો જોઈએ ? તે જાણવા માટેનો આ લેખ છે જે તેની સંસ્થાના સંચાલકોને ઉપયોગી છે.
(માસીક કમિટી.)

ગૃહપતિ એટલે બાળકોની રોગરગ અને નસેનસ જાણનાર હોંશીઆર. હકીમ, ગૃહપતિ પાસે બાળકો પોતાના હૃદય ખોલતાં જરાપણ સંકોચ કે શરમ ન જ રાખે.

ગૃહપતિ એટલે બાળકોનો સાચો મિત્ર, સાચો સલાહકાર:

ગૃહપતિ બાળકોને ઉદ્ભવતા વિવિધ પ્રશ્નોનું નિરાકરણ કરેજ.

ગૃહપતિની પાસે બાળકો પોતાની મુશ્કેલીઓ જાણવતાં સંકોચ ન જ પામે:

ગૃહપતિ એટલે આનંદ મૂર્તિ:—

ગૃહપતિ એટલે વાઘ તો નહિજ.....તેને દેખતાં બાળકો બકરાં જેવા બની આજ્ઞા ઉઠાવે તે બીલકુલ યોગ્ય નજ ગણાય. ગૃહપતિને દેખી બાળકો ત્રાસવાં ન જોઈએ કિંતુ તેનો હાસ્ય પૂર્ણ ચહેરો દેખતાંની સાથેજ બાળકોમાં માતાને દેખતાં ઉદ્ભવતા પ્રેમ અને આનંદ ઉદ્ભવવાં જોઈએ. ગૃહપતિની આજ્ઞાનો ભયથી નહિ, પરંતુ પ્રેમથી અમલ થવો જોઈએ. ગૃહપતિનો સ્વભાવ ઠરેલ અને મળતા-વટો જોઈએ.

ગૃહપતિ એટલે સ્વચ્છતા અને વ્યવસ્થાનો આદર્શ નમુનો:—

ગૃહપતિથી પ્રમાદ નજ સેવાય: બેઠકારી પણ નજ રખાય, તેણે સંપૂર્ણ સ્વચ્છ અને વ્યવસ્થિત રહેવું જોઈએ. જેથી બાળકો તેનું અનુકરણ કરી શકે.

ગૃહપતિ એટલે માનસશાસ્ત્રી-બાળ માનસશાસ્ત્રી:—

ગૃહપતિએ બાળકોના વિવિધ સ્વભાવો અને ખાશીયતોનું ખારીકાધથી પૃથક્કરણ કરવું અને અભ્યાસ કરવો. ગૃહપતિ પોતાના સ્વભાવને લીધે બાળક ને નિરૂત્સાહી તો નજ કરે, બાળક અછલ્લ હિન, અગર શક્તિ વિહિન છે તેવું પણ તેને નજ કહે અગર તેને તેમ માનવા પણ નજ દે:

૧૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગૃહપતિ એટલે આદર્શ બાળક: ગૃહપતિએ એક આદર્શ બાળક બનીનેજ વિદ્યાર્થીઓ સાથે રહેવું ઘટે: પોતાની દરેક પ્રવૃત્તિમાંથી બાળકને નવાનવા પાઠ શીખવે. બાળકોની દરેક પ્રવૃત્તિમાં રસ લઈ શકે: તેમાં રસ ઉમેરી શકે, દોષ ટાળી શકે, બાળકોની પ્રવૃત્તિનું શાન્તિ પૂર્વક નિરીક્ષણ કરી શકે, અને તેને નવો માર્ગ બતાવી શકે.

ગૃહપતિએ સવારથી સાંજ સુધી વિદ્યાર્થીઓની વચ્ચેજ રહીને પોતાનું કાર્ય કરવું જોઈએ. ગૃહપતિને માથે વિદ્યાર્થીઓની જવાબદારી સિવાય બીજો બોલો નજ લદાવો જોઈએ: ગૃહપતિના કાર્યમાં બીજા કોઈએ તેમની મરજી અને સંમતિ સિવાય આડે નજ આવવું જોઈએ, કારણ તેથી બાળકોપર ખોટી અસર પડે.

ગૃહપતિ બાળકોને નોંધ પોથી રાખવા સૂચવે તેમાં બાળક આખા દિવસની પ્રવૃત્તિ પ્રગતિ, નવાનવા અનુભવો અને અવલોકનોની નોંધ કરે, પોતાની શંકાઓ અને પ્રશ્નો ટાંકે.....ગૃહપતિ સાંજે તેનું નિરાકરણ કરે: નવી સલાહ અને યોગ્ય સૂચના આપે; તેમાંથી તારવવા જેવા નિયમો, સ્ખલનાઓ, અને તેના ઉપાયો તથા તેની સારી બાબતોને તારવી કાઢી બાળ ભાષામાં સુંદર રીતે લખીને સંસ્થામાં ચાલતા હસ્ત લિખિત યા છપાતા માસિકમાં મૂકે; અન્ય ગૃહપતિઓ બાળકો કે સંસ્થાઓને ઉપયોગી થઈ પડે તેમ લાગતું હોય તો કોઈ બહાર માસિકમાં મુકે.

ગૃહપતિ વિદ્યાર્થીઓની રમત ગમત વિગેરેમાં ભાગ લઈ તેમની સાથે સાંજે ફરવા જાય, નવી નવી વાતો અને પ્રશ્નોના ઉકેલ કરે, વિદ્યાર્થીઓના ખાનપાન, રહેણી કરણી વિગેરેપર પૂર્ણ ધ્યાન રાખે, સ્વચ્છતાને વ્યવસ્થાના પાઠ પોતાનાજ વર્તનથી શીખવે.

વિદ્યાર્થીઓ જ્યારે વર્ગમાં રોકાયેલ હોય ત્યારે ગૃહપતિ સુંદર સુંદર પુસ્તકો વાંચે, સાયકોલોજીનાં પુસ્તકો પણ વાંચે, બાળ કેળવણીને લગતું સાહિત્ય પણ વાંચે, તેમાંથી બાળકોપયોગી નોંધ કરે, સ્વયં સ્કુરણ થાય તો બાળકોપયોગી કાંઈક લખે. બાળસ્વભાવનું પૃથકકરણ કરે, તેમાંથી નિયમો-તારવે, અદ્યપ શક્તિ, અદ્યપ બુદ્ધિ અને બીજા આવડતવાળા બાળકોના વિકાસનો માર્ગ શોધે તે સંબંધી વિચારણા અને પદ્ધતિ સરની યોજનાઓ ઘડે.

માંદા વિદ્યાર્થીઓની માવજતની વ્યવસ્થા કરે અને વિદ્યાર્થીઓ સ્વાશ્રયી, આત્મશ્રદ્ધાળુ, આત્મ સંયમી, સેવાભાવી અને નિંદર બને તેવા દરેક ઉપાયો યોજે.

ગૃહપતિ વિદ્યાર્થીઓની વર્તણૂક અને ચારિત્ર માટે દિનરાત પૂર્ણ ધ્યાન રાખે, જણાતા દોષો દૂર કરે; તેઓનું ચારિત્ર ઘડે.

બન સંબંધી કંઈક.

149

અરિત્ર જગડવામાં કારણ ભૂત ખાનપાન, નિવાસ, રીતભાત અને કાર્યક્રમ વિગેરેના દોષો ટાળે.

વિદ્યાર્થીઓને અસહ્ય ભાષા બોલતાં અટકાવે અને એમ બોલવાનો ફરી પ્રસંગ ન આવે તેવી યોજના ઘડે. પરસ્પર બ્રાતૃભાવ કેળવાય તેવાં પગલાં લે.

વિદ્યાર્થીઓ પોતાના વિચારો સ્પષ્ટ મુદ્દાસર અને નીકરપણે જણાવી શકે, તેવી વક્રત્વ શક્તિ અને લેખન પદ્ધતિ તેઓમાં કેળવે. બની શકે તો ગૃહપતિ વિદ્યાર્થીઓના અભ્યાસ કાર્યમાં પણ મદદગાર થાય. વિગેરે બાળ વિકાસના અનેક પગથીયા ઘડે. બાળ વિકાસની આખી સીડી તૈયાર કરી પોતાનાં બાળકોને વિદ્યાર્થીઓને તેપર ચડતા શિખવે.

ગૃહપતિ વિદ્યાર્થીઓને પદ્ધતિસર તાલ સાથે ખુલ્લે સ્વરે ગાતાં પણ શિખવે. એકંદરે બાળકોનો આત્મા કચરાઈ ન જાય, તેઓની શક્તિ દબાઈ ન જાય તેવી રીતે બાળવિકાસના દરેક પગલાં બરે.

શ્રી જ્ઞેન વિદ્યાભુવન
રાધનપુર.

दी०

શાંતિલાલ મગનલાલ શાહ

“સાઈબાહર.”

☐ ཨུཾ ཨུཾ ཨུཾ ཨུཾ ཨུཾ ☐
 ཧྲིཿ ཐུན སེལ་མཁོ་ རྩེད་ཅེ། ཧྲིཿ
 ☐ ཨུཾ ཨུཾ ཨུཾ ཨུཾ ཨུཾ ☐

(અનુસંધાન ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૨૪ થી શરૂ)

વિઠ્ઠલદાસ-મૂ-શાહ.

દ્રવ્યનો સદુપયોગ તથા દુરુપયોગ ઉપરાંત તેના સાધારણ ઉપાર્જન તથા ખર્ચનો પ્રશ્ન આવે છે. આજકાલ જે ખરાબ રીતે દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવામાં આવે છે તેના ઉપર જરા વિચાર કરવામાં આવે તો મનુષ્યના મનમાં અત્યંત ઘણા અને વિરક્તિ ઉત્પન્ન થાય. દ્રવ્યસંચય કરવા માટે અને ખાસ કરીને ઉત્તમ ઉપાયોવડે સંચય કરવા માટે પરિશ્રમ કરવાની આવશ્યકતા રહે છે. પરંતુ લોકો તો નથી પરિશ્રમ કરવા ઇચ્છતા કે નથી ઉત્તમ ઉપાયોનું અવલંબન લેતા. પરિશ્રમથી ખચી જવા માટે તો તેઓ અનેક પ્રકારની યુક્તિઓ કરે છે, સીધા લોખા લોકોને ઠગે છે અને તેઓની લલાઇ-મૂખાંઇનો લાભ ઉઠાવે છે. કેટલાક લોકો તો એવી વાતોને ધંધાની નીતિ અને રીતિ કહીને પોતાની પરમ નીચતાનો પરિચય આપતાં પણ સંકોચાતા નથી; પરંતુ જે લોકોમાં સ્હેજ પણ મનુષ્યત્વ-સ્હેજ પણ વિવેક હોય છે તેઓ કોઇ પ્રકારની અડચણ વગર કહી શકે છે કે અનીતિથી કરોડપતિ અથવા

૧૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લક્ષ્યાધિપતિ જનીને મોટા મહાલયોમાં કે સુંદર ખંગલાઓમાં રહેવા કરતાં અત્યંત ગરીબાઈમાં એક ઝુંપડીમાં રહેવું અને નીતિ અને સત્યથી પોતાના નિર્વાહ અર્થે થોડું ઘણું રળી લેવું એ લાખ દરજ્જે સારું છે. અનેક ધનવાનો ગરીબ લોકોને પીડીને અને તેઓનું સર્વસ્વ નષ્ટ કરીને પોતાની આપેલ રકમની ચાર-ગણી કે આઠગણી રકમ વસુલ કરે છે અને એ રીતે ધનવાન જનીને સમાજમાં સન્માન પામે છે અને પ્રતિષ્ઠિત બને છે; પરંતુ વસ્તુતઃ એ પ્રતિષ્ઠા અને સન્માન કોડીના મૂલ્યના છે, પણ એમાં લોકોનો પણ એટલો બધો દોષ નથી. સૌથી વધારે દોષ તો સમાજનો છે કે જે એવા લોકોનાં હુકમો તરફ બિરુદ્ધ ધ્યાન નથી આપતો અને તેઓ ધનવાન અને સંપત્તિમાન બન્યા છે એટલા માટે તેઓનું સન્માન કરવા લાગે છે. એક ફારસી કહેવતનો અર્થ એવો છે કે દ્રવ્ય એ સઘળા દોષોને ઢાંકનારી વસ્તુ છે. અંગ્રેજીમાં પણ એક એવી મતલબની કહેવત છે કે ‘દ્રવ્ય પેદા કરો, સમગ્ર દુનિયા તમને એક સજ્જન કહેશે.’ આ પ્રકારના વિચારો સર્વ દેશો અને સમાજોમાં પ્રસરી રહેલા છે અને એને લોકો દ્રવ્યનો મહિમા કહે છે. અત્યંત આશ્ચર્ય, દુઃખ અને શરમની વાત છે કે લોકો પોતે પોતાની નૈતિક નિર્બળતાને લઈને ધનવાનોની પ્રતિષ્ઠા કરે છે અને પોતે દોષથી બચવા માટે તેનું કારણ ધનનો મહિમા બતાવે છે. ખરી રીતે એમ હોવું જોઈએ કે જે મનુષ્ય જેટલા નીચ ઉપાયોથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરતો હોય તેના ઉપર સમાજે તેટલી જ ધૃણાયુક્ત દૃષ્ટિથી જોવું જોઈએ. પરંતુ લોકો કેમ એટલા બધા અંધ અને અવિવેકી થઈ જાય છે કે તેઓને બીજાનું થોડું દ્રવ્ય વધારે દેખાય છે, અને જે નીચ ઉપાયોવડે તેણે દ્રવ્ય મેળવ્યું હોય છે તે તરફ તેઓની દૃષ્ટિ જતી નથી એનું કારણ સમજાતું નથી. દ્રવ્ય અને પ્રતિષ્ઠાનો પરસ્પર સંબંધ રાખવાની લોકોનો હુષ્ટ ધારણા ઘણા જુના કાળથી ચાલી આવી છે અને જેમ જેમ એ ધારણા વધતી ગઈ તેમ તેમ લોકોને હુષ્ટ ઉપાયોવડે દ્રવ્ય—સંચય કરવામાં ઉત્તેજન મળતું ગયું. આ ધારણાનો સદંતર નાશ થવાની જરૂર છે. અને મનુષ્યની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં તેની સદાચારશીલતા ઉપર મુખ્ય ધ્યાન અપાવું જોઈએ અને તેની સંપત્તિને ગૌણ ગણવી જોઈએ. કોઈવાર એવું પણ જોવામાં આવે છે કે જેઓએ અનીતિથી મોટી રકમ પેદા કરી હોય છે એવા ધનવાનો પોતાનું બદનામ દૂર કરવા માટે અથવા છેવટ પોતાનું નામ અમર કરવા માટે ધર્મશાળા, ગૌશાળા, અન્નસત્ર કે એવું કંઈ સ્થાપિત કરે છે. બસ પછી શું? પછી તો લોકો તેની વાહવાહ કરવા લાગે છે અને એમ સમજવા લાગે છે કે શેઠ સાહેબને પરમાત્માએ દ્રવ્યની સાથે સુખુદ્ધિ અને સુરચ્ચિ પણ આપી લાગે છે; પરંતુ તે સુખુદ્ધિ અથવા સુરચ્ચિવાળા શેઠ સાહેબ આગળ ઉપર પોતાની તે ઢાંગી ધાર્મિકતા અને ઉદારતામાં એવા હાથ સાફ કરવા લાગે છે કે

ધન સંબંધી કંઈક.

૧૫૩

જેમાંથી કોઈ ઉગારી શકે જ નહિ. આજકાલ સંસારની અને વિશેષે કરીને વ્યાપારિક સંસારની જે દુર્દશા દૃષ્ટિગોચર થાય છે તે અત્યંત શોચનીય અને લગ્નસ્પદ છે. પ્રત્યેક વિચારશીલ તેમજ સત્યનિષ્ઠ મનુષ્યનું એ પરમ કર્તવ્ય છે કે તેણે પોતે હંમેશાં સત્યનિષ્ઠાપૂર્વક દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવું અને એટલું જ દ્રવ્ય કમાવું કે જેટલું તેના જીવન નિર્વાહને માટે જરૂરનું હોય અને કદાચ એ કરતાં વિશેષ દ્રવ્ય કમાઈ શકે તો તે લોકોપકારનાં કાર્યોમાં જ વાપરવું અને બીજાને છેતરીને દ્રવ્ય સંચય કરવાના પાપમાંથી બચી જવું અને સાથેસાથ તેણે કદિપણ એવા લોકોનું સન્માન ન કરવું કે જેઓએ અનીતિથી અને અયોગ્ય ઉપાયોથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કર્યું હોય છે.

હવે દ્રવ્યના ખર્ચનો પ્રશ્ન લઈએ, પ્રત્યેક મનુષ્યનું એ પણ કર્તવ્ય હોવું જોઈએ કે તેણે ખૂબ વિચાર કરીને સમજણપૂર્વક પોતાની આવક કરતાં હંમેશાં ઓછો ખર્ચ કરવો જોઈએ. સામાન્ય રીતે આપણે જેની પાસે પાંચ પંદર લાખ રૂપિયા હોય છે તેને મોટો શ્રીમંત ગણીએ છીએ અને જેની પાસે પાંચસો હજાર રૂપિયા હોય છે તેને ગરીબ ગણીએ છીએ; પરંતુ વાસ્તવિક રીતે એ શ્રીમંત-ગરીબનો તફાવત નથીજ. જે મનુષ્યનો ખર્ચ પોતાની આવક કરતાં ઓછો હોય છે તેજ ખરો શ્રીમંત છે અને જેનો ખર્ચ પોતાની આવક કરતાં અધિક હોય છે તેજ ખરો ગરીબ છે. એક સારા સમજી પુરૂષનું કથન છે કે જે મનુષ્યની આવક સો રૂપિયા અને ખર્ચ ૯૯૯ રૂપિયા હોય છે તેજ ખરો શ્રીમંત અને સુખી છે અને જેની આવક ૧૦૦ રૂપિયા અને ખર્ચ ૧૦૦૧ રૂપિયા છે તેજ દરિદ્ર તેમજ દુઃખી છે, હવે શ્રીમંત અને સુખી, ગરીબ અને દુઃખી હોવામાં એક રૂપિયાનાજ તફાવતની વાત છે, આર્થિક દૃષ્ટિએ સુખી રહેવાનો આથી સારો ઉપાય બીજો કોઈ નથી કે દરેક માણસે પોતાનો ખર્ચ આવક કરતાં ઓછો રાખવો.

આવક કરતાં ખર્ચ ઓછો રાખવાનો હેતુ એ નથી કે તેનાથી મનુષ્ય ધનવાન બની જાય છે, પરંતુ પોતાની આવકનો અસુક લાગ વિકટ પ્રસંગને માટે બચાવી રાખવાની પરમ આવશ્યકતા છે. ઘણે ભાગે લોકો પોતાની ઈન્દ્રિય લોભુપતા તેમજ શોખની નકામી વસ્તુઓ માટે જોઈએ તે કરતાં વધારે ખર્ચ કરે છે. આ સઘળી બાબતો ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે મનુષ્યમાં આત્મવશતાનો અભાવ છે, એ સિવાય અધિક ખર્ચ કરવાથી એ પણ સિદ્ધ થાય છે કે મનુષ્યમાં દૂરદર્શિતા નથી કેમકે જે મનુષ્યમાં દૂરદર્શિતા હોય છે, જે પોતાના ભવિષ્યનો વિચાર કરે છે, તે હંમેશાં પોતાની આવકનો થોડો ભાગ જરૂર બચાવે છે, ખર્ચ સંબંધી સઘળી બાબતો એવી છે કે જેનાથી મનુષ્યનાં ચારિત્રનો પણ ઘણો પરિચય થાય છે. એ

૧૫૪

મો આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉપરાંત આવક કરતાં વધારે ખર્ચ કરવામાં સૌથી મોટો દોષ એ છે કે મનુષ્ય કરજદાર બને છે અને વેપાર સંબંધી જરૂરિયાતો સિવાય બીજી દશામાં કરજદાર બનવું એ ઘણું ખરાબ છે. એક વખત પોતાની આવક કરતાં વધારે ખર્ચ કરવા લાગ્યા પછી આપણું કાર્ય બીજાનું કરજ કર્યા વગર આગળ ચાલી શકતું જ નથી અને કરજ એક એવા પ્રકારનો રોગ છે કે એકવાર લાગુ થયા પછી કદિ છુટો થવાનું બાકીતો જ નથી. જે માણસ નકામા ખર્ચ માટે બીજાનું દેવું કરે છે તે કદિપણ સુખી જીવન ગાળી શકતો નથી. દેવું કરવું એ પોતાના શિરે આપત્તિને નોતરવા સમાન છે. એક વિદ્વાને કરજને મહાન ગુલામી કહી છે. એક બીજા વિદ્વાનનું કથન છે કે “ દરિદ્રતા અને અપમાન ખરાબ છે, પરંતુ કરજ તો સૌથી ખરાબ છે. કદિપણ કરજદાર ન બનવું એવો દરેક મનુષ્યનો દૃઢ સંકલ્પ હોવો જોઈએ. નકામા ખર્ચ અને કરજ એ બંનેનો પરસ્પર ગાઢ સંબંધ છે. નકામા ખર્ચ કરવાની સાથે જ મનુષ્ય કરજદાર થવા લાગે છે. અને તેને કરજ કરવાનો ચસ્કો લાગ્યા પછી તેના નકામા ખર્ચ પણ વધવા લાગે છે. અને એ રીતે તે દિનપ્રતિદિન દુઃખી અને દરિદ્ર બનતો જાય છે. કરજ કરીને નકામા ખર્ચ કરવા એ બીજાનું દ્રવ્ય લુપ્તી લેવા ખરાબર છે અને તેની ગણના એક જાતની ચોરીમાં જ થાય છે. ”

નકામા ખર્ચના અનેક માર્ગ છે. જેમાં ઇન્દ્રિય લોભપતા તથા શોખની વસ્તુઓ મુખ્ય છે. પોતાની ઇન્દ્રિયોને વશ ન રાખવાથી જે હાનિ થાય છે તેનું યોગ્ય દિગ્દર્શન આ લેખમાળાના પ્રથમના લેખોમાં કરવામાં આવ્યું છે. માદક પદાર્થના સેવનમાં એટલા બધા દોષો રહેલા છે કે તેનું સમર્થન કદિપણ કરી શકાય જ નહિ. માદક પદાર્થના સેવનથી મનુષ્યનાં શરીરમાં અનેક પ્રકારના રોગો ઉત્પન્ન થાય છે, બલબુદ્ધિનો હાસ થાય છે તેમજ આર્થિક, ધાર્મિક તથા નૈતિક દૃષ્ટિએ મહાન નુકશાન થાય છે. માદક પદાર્થના સેવનથી આપણા શરીરને કોઈ જાતનો લાભ થાય છે, આપણા થાક ઉતરે છે અથવા શરીરમાં સ્ફુર્તિ આવે છે એ સમજણ ભૂલભરેલી છે. શરીર ઉપર તે પદાર્થોની અસર એથી ઉદ્ભવી થાય છે. જેટલા માદક પદાર્થો છે તે બધા ઝેરરૂપ જ છે. આમ છે, છતાં દુનિયામાં અનેક મનુષ્યો પોતાની આવકનો મોટો ભાગ માદક પદાર્થોમાં ખર્ચીને હુમેશાં દીન, દુઃખી અને દરિદ્રી બની રહ્યા છે. અને જીવનપર્યંત કષ્ટ ભોગવે છે અને પોતાના કુટુંબ પરિવારને કષ્ટ આપે છે. સામાન્ય રીતે ગણતરી કરતાં દરેક મનુષ્ય માદક પદાર્થોમાં જેટલું દ્રવ્ય ખર્ચે છે તે વડે એક નાના કુટુંબનું ભરણપોષણ સારી રીતે ચાલી શકે છે. જે લોકો નકામા ખર્ચથી બચવાની અને આર્થિક દૃષ્ટિએ સુખી રહેવાની ઇચ્છા રાખતા હોય તેઓએ કદિપણ માદક પદાર્થનું સેવન રાખવું ન જોઈએ.

ધન સંબંધી કંઠક.

૧૫૫

હવે શોખની વસ્તુઓ લઈએ, કે જે સુધારાની સાથેસાથ દિન પ્રતિદિન વધતી જાય છે. સંસારમાં એવા લોકો મોટી સંખ્યામાં જોવામાં આવશે કે જેઓને આર્થિક દૃષ્ટિએ કદિ પણ સુખી ન કહી શકાય, પરંતુ એવા જ લોકો હમેશાં અનેક ખોટા ખર્ચ કરે છે કે જેથી તંઓનું આર્થિક કષ્ટ વધતું જ જાય છે. ઘણા લોકો એવા હોય છે કે જેઓની આર્થિક સ્થિતિ ખરાબ હોય છે અને એ દુર્દશા છુપાવવા ખાતર તે લોકો બીજા ખોટા ખર્ચ કરે છે અને પ્રકારાન્તરે તેજ તેઓની દુર્દશા વધવાનું કારણ બને છે. અનેક યુવકો પોતાની સ્થિતિ હોય તે કરતાં સારી દેખાડવામાં જ પોતાનો સર્વ યુરૂપાર્થ ખર્ચી નાખે છે. આવી દુષ્ટ પ્રવૃત્તિઓમાંથી અનેક જાતના નૈતિક દોષો અને અપરાધો પરિણમે છે. ઘણા લોકો કેવળ બીજાની દેખાદેખીથી જ સારાં સારાં કપડાં પહેરે છે અને અનેક માર્ગે પોતાની સ્થિતિ કરતાં વધારે ખર્ચ કરે છે. તંઓની આર્થિક સ્થિતિ પર એની ખરાબ અસર થાય છે જ, એટલું જ નહિ પણ આખા સમાજ ઉપર તેની ઘણી જ ખરાબ અસર થાય છે. તેઓની દેખાદેખીથી બીજા અનેક લોકો ખગડે છે, અને તેઓ પોતે દુઃખી થાય છે તેમજ બીજાનું કષ્ટ વધારે છે. જે વિચારપૂર્વક જોઈએ તો આમાં મુખ્ય દોષ તે શ્રીમંતોનો છે કે જેઓ સાદી અને સીધી રીતે નહિ રહેતાં કેવળ પોતાની શ્રીમંતાઈ દેખાડવા માટે જ ઠાઠમાઠથી ખડાર નીકળે છે. તેવાઓને જોઈને સાધારણ લોકોનાં મનમાં પણ અસંતોષ અને ક્ષોભ ઉત્પન્ન થાય છે અને તેઓ પણ યથાસાધ્ય શ્રીમંતોના માર્ગે ચાલવાનો પ્રયત્ન કરે છે. મનુષ્યને કેવળ ધનવાન હોવાથી એ અધિકાર નથી મળી જતો કે તેણે બીજાની સમક્ષ ખરાબ આદર્શ ઉપસ્થિત કરવો. આ સિવાય થોડો ઘણો દોષ એ લોકોનો પણ છે કે જેઓ શ્રીમંતોની રહેણી કરણીનું અંધ અનુકરણ કરીને અનેક પ્રકારની આપતિઓ બહારી લે છે. જે શ્રીમંત લોકો સીધો સાદી રીતે રહેવા લાગે અને સાધારણ સ્થિતિના લોકો પોતાના મનને વશ રાખતા શીખી જાય તો આ સંબંધી ઘણા દોષો અને દુઃખો સહેલાઈથી દૂર કરી શકાય.

પાશ્ચાત્ય સુધારાની સાથે સાથે શોખની વસ્તુઓનો ઉપયોગ એવી રોગની માફક સર્વત્ર ફેલાતો જાય છે. ફેશનની વૃદ્ધિ લોકોની ગરીબાઈ વધવામાં કારણ બૂત છે. ઘણા લોકોનું તો એક જ વાત તરફ ધ્યાન હંમેશાં રહે છે કે પોતાની ફેશનમાં જરાપણ ખામી ન આવવી જોઈએ, પણ તેઓ એટલું નથી સમજતા કે ધનાભાવને લઈને જ તેઓની ફેશનમાં ખામી રહે છે. એ ફેશન જાળવવા ખાતર તેઓને ઘણા નકામા ખર્ચ કરવા પડે છે. કેવળ બીજાને દેખાડવા ખાતર તેઓ મોટી આકૃતને આમંત્રે છે. ખરૂં કહીએ તો પોતાની સ્થિતિથી વધારે દેખાવ કરવો એ નૈતિક દૃષ્ટિએ ઘણું જ નિન્દનીય છે. એટલા માટે પ્રત્યેક મનુષ્યની ફરજ છે કે તેણે પોતાની આવક કરતાં ખર્ચ ઓછો રાખવો અને કાંઈને કાંઈ દ્રવ્ય ભવિષ્યને માટે બચાવતા રહેવું. ખર્ચ કરવામાં પ્રત્યેક મનુષ્યે અત્યંત સાવધાન રહેવું જોઈએ અને કેવળ જરૂરી અને ઉપયોગી કામોમાં જ ખર્ચ કરવો જોઈએ. —ચાલુ.

૧૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચાલુ ચર્ચા માટે કંઈક—

અને જૈનોને સમયધર્મ પિછાનવાની સલાહ, એ ઉપર અમદાવાદમાં શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજે આપેલ વ્યાખ્યાન.

એક બાબુ શાસનદાઝ ધરાવનારાઓ વર્તમાનકાળની સાધુ સમુદાયની છિન્નભિન્ન સ્થિતિ જોઈ, તેઓશ્રીનું સંમેલન ભરી ઉક્ત સંસ્થામાં કેમ સંપ થાય અને સમય ધર્મને પિછાની જૈનસમાજની થતી જતી અધઃપતન સ્થિતિમાંથી તે બચી જાય તે માટે અનેક સુચનાઓ-પોકારો કરે છે, ત્યારે શ્રી આનંદસાગરસૂરિજી વિદ્વાન હોવા છતાં તેવી સૂચનાઓને બાબુએ મુકી અમદાવાદ શહેરમાં “આસ્તિકોનું” કર્તવ્ય” એ વિષય ઉપર વિહાર કરતાં કરતાં ભાષણ આપી, શ્રીમાન વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજ ઉપર અયોગ્ય-અસત્ય આક્ષેપો કરી સાધુસમાજમાં કુસંપની વૃદ્ધિ કરવાના પ્રયત્નો શરૂ કર્યા છે; તેમજ શ્રી મહાવીર વિદ્યાલય જેવી કેળવણીને ઉત્તેજિત કરતી, સહાયક સંસ્થા અને કેળવણી પ્રત્યે અસહકાર કરવાનું કહી બીજી રીતે તિરસ્કાર કરવા ઉપદેશ કરેલ છે, જેથી જૈન સમાજમાં ખળભળાટ ઉત્પન્ન થયેલ છે. વર્તમાનકાળે જ્યાં સીદાતા શ્રાવકક્ષેત્રનો ઉદ્ધાર કરવાની જરૂર છે, કે જે ક્ષેત્ર ઉન્નત થયા વિના સાતેક્ષેત્રોની રક્ષા પણ જોઈએ તેવી થઈ શકતી નથી, એ સર્વ વિદિત છતાં, તેમજ અત્યારે અન્ય કોમ કેળવણી લઈ કેટલી આગળ વધી રહી છે, પ્રગતિ કરી રહી છે, તેનો ખ્યાલ જૈનસમાજ ન કરતી હોવાથી જ જૈનસમાજનું દિવસાનુદિવસ અધઃપતન થઈ રહ્યું છે, આવો સમયધર્મ ધર્મશુદ્ધિઓએ જ પ્રથમ ઓળખવો જોઈએ અને તેજ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવ એ ધર્મનીતિ છે, એમ સમજી આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી વગેરે જે જે મુનિમહારાજો સમયધર્મનો અભ્યાસ કરી રહ્યા છે-ઓળખી રહ્યા છે, અને સીદાતા શ્રાવકક્ષેત્રની પુષ્ટિ માટે કેળવણીની સંસ્થા ઉભી કરવા ઉપદેશો કરે છે, કેળવણીના દ્વારો ખુલે છે અને તેવી સંસ્થાઓમાં ધાર્મિક શિક્ષણ પણ સાથે હોય છે-લેવાય છે, તેવું જૈન સમાજ જોઈ રહેલ છે; છતાં શ્રી આનંદસાગરજીસૂરિ જેવા વિદ્વાન તે ન જોઈ શકે તેમ બનવાજોગ નથી. છતાં તેઓ, સમયધર્મ ઓળખી જૈનસમાજની ઉન્નતિ માટે શ્રમ લેનારા-ઉપદેષા મુનિમહારાજો અને કેળવણી પ્રત્યે તિરસ્કાર, અણુગમો કે અસહકાર કરી રહ્યા છે અને તેવો ઉપદેશ કરી જૈન સમાજને તેમ કરાવી રહ્યા છે; શું તેમ કરી મુનિ સંસ્થામાં વિશેષ કુસંપ અને કેળવણી ઉપર જૈનસમાજને અણુગમો કરાવી વિશેષ અવનતિ સમાજની કરાવવી છે? તેઓનો પણ ઉપદેશ દ્વારા તેજ ધર્મ છે કે સમયને ઓળખી તેવા સાધનોને વિશેષ જન્મ આપી જૈનની થતી ઉન્નતિમાં પોતે ફાળો આપવો. તેમનું આસ્તિકોનું કર્તવ્ય

અર્ચાપત્ર.

૧૫૭

સંબંધીના ભાષણમાં શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજ માટે તેઓ જે વિપરીત શબ્દો બોલ્યા છે-આશ્લેષો કર્યા છે તે શબ્દેશબ્દ અસત્ય છે, તે એટલા માટે કહેવું પડે છે કે, તા. ૧૮-૧૨-૧૯૨૮ ના રોજ પાટણના જ શ્રી સંઘે જ શ્રી આનંદસાગરજીસૂરિ પોતાના તે ભાષણમાં આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી માટે બોલેલા શબ્દો તમામ અસત્ય છે તેમ ઠરાવ કરી બહાર કરેલું છે અને તે સાથે શ્રી આનંદસાગરસૂરિજીને માટે પણ ઠરાવમાં જણાવેલ છે કે “ અયોધ્યાજીના જીર્ણોદ્ધારસરને સમરાવવાનું કહેવાને બદલે ત્યાંની મૂર્તિને પધરાવી દેવાનો ઉપદેશ આચાર્યશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે કોઈપણ દિવસ આપ્યો નથી, તેમજ ઉપધાન, ઉજમણા, પ્રતિષ્ઠા, ઓચ્છવ વગેરેને ધૂમાડા તરીકે આચાર્ય મહારાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે કદી પણ ઓળખાવેલ નથી, આ સંબંધી આચાર્ય શ્રી આનંદસાગરજીએ કરેલા આશ્લેષો તદ્દન ખોટા છે એમ પાટણના શહેરના જૈનોની આજરોજ અત્રે ભેગી થયેલી આ બહારસભા મક્કમપણે બહાર કરે છે. ” અને છેવટે તે શ્રીસંઘે શ્રી આનંદસાગરજીસૂરિજીની અસત્ય આશ્લેષો કરવાની શૈલી માટે યોગ્ય વિરોધ પણ બહાર કર્યો હતો.

આટલા ઉપરથી દીવા જેવું સ્પષ્ટ જણાય છે કે આચાર્યશ્રી આનંદસાગરજી મહારાજનું તે ભાષણ મુનિરાજ પ્રત્યે અસત્ય, આશ્લેષવાળું, કેળવણી અને તેની સંસ્થાનો અસહકાર અને તિરસ્કાર કરનારું હતું. સમય એવો આવ્યો છે કે મુનિરાજેના આવા ભાષણો અને ઉપદેશથી જૈનસમાજમાં કુસંપ વધતાં તેની ઉન્નતિને હાનિ પહોંચે તેમ થતું હવે સર્વ કોઈ જોઈ શકે છે, તેથી તો તેવા ઉપદેશ-કર્તાની પ્રતિષ્ઠાને હાનિ પહોંચતી જાય છે. જ્યારે સમયધર્મને અભ્યાસ કરી સમય ઓળખી સમાજની ઉન્નતિ કરનાર મુનિરાજેની પ્રતિષ્ઠા વધે જાય છે, કેળવણીની સંસ્થાની પ્રગતિ થતી જાય છે, તેને આર્થિક સહાય વિશેષ મળે છે અને તેથી સમાજમાં ઉંચી કેળવણી લેનારની સંખ્યાપણ વધતી જતી જોવામાં આવે છે.

છેવટે શ્રી સાગરાનંદસૂરિને વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે હવે પછી પોતાના જ્ઞાનનો ઉપયોગ સમાજમાં કુસંપ ન વધે તેમ કરવા, તેમજ અન્યધર્મના જૈન ધર્મ ઉપર થતા આશ્લેષો સામે ઉભા રહેવા અને સમાજની ઉન્નતિ માટે પ્રયત્નો કરે એમ જૈનસમાજ ઇચ્છે છે.

જૈન સમાજની ઉન્નતિ માટે સમય શું માંગી રહેલ છે ? શું કહી રહેલ છે ? શેની જરૂરીયાત છે ? સીદાતા શ્રાવકક્ષેત્રની શી રીતે ઉન્નતિ થતા સાતેક્ષેત્રો વિશેષ પુષ્ટ થાય વગેરે માટે તેમજ જૈનોને સમયધર્મ પિછાનવાની કેટલી જરૂર છે તે બજાવા માટે હાલમાં તા. ૩૦-૧૨-૧૯૨૮ ના રોજ તેજ અમદાવાદ શહેરમાં

૧૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીએ એક મનનીય વ્યાખ્યાન આપ્યું છે જે સમયોચિત અને દરેક જૈનને જાણવાની જરૂર હોવાથી નીચે મુજબ આપી આ વર્તમાન હકીકત બંધ કરીએ છીએ.

આચાર્ય શ્રીમાન્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરનું ભાષણ.

તા. ૩૦ મીને રવિવારે સવારે નવ વાગે વિશાશ્રીમાળીની વાડીમાં આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીએ વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. વ્યાખ્યાન દરમ્યાન સમયધર્મ અને યુવકોની ફરજ એ વિષય ઉપર ચર્ચા કરી હતી. શરૂઆતમાં વાસીત અને નિર્વાસીત જીવની સમજ પાડતાં જણાવ્યું હતું કે બાળકો નિર્વાસીત છે. એ બાળકોમાં જેવી વાસના ભરશે તેવી ભરાશે. ગુરૂ મહારાજને દેશપરદેશમાં બનતા બનાવોથી વાકેફ રહેવાનો શોખ હતો. તે માટે મારે છાપાં વાંચી સંભળાવવા પડતાં. છાપામાં એકવાર એવો પ્રશ્ન આવ્યો કે ગરીબો કરતાં અમીરોનાં છોકરાંને વધારે બગડે છે કેમ ? તેનું કારણ તેમણે એ આપ્યું હતું કે ગરીબોનાં છોકરાં માતાએ પાળે છે જ્યારે શ્રીમંતોનાં છોકરાંને નોકરો પાળે છે. તેથી તેમના ઉપર નોકરોની છાપ પડે છે. શ્રીમંતોની સ્ત્રીઓએ પોતાનું યૌવન જળવાઈ રહે તે માટે પોતાનાં બાળકોને પોતાનું દૂધ ન પીવડાવતાં બકરી અને ગાયનાં દૂધ પીવડાવવા માંડ્યાં. બાળકોને માટે ધાવ રાખવા માંડી. એ ધાવ કે જે ગમે તેવું અભક્ષ્ય ખાય તેનું દૂધ પોતાનાં બાળકોને પીવડાવી તે હલકી ધાવોના સંસ્કાર પોતાના બાળકોમાં દાખલ કરાવ્યા, પછી એ બાળકો બગડે એમાં નવાઈ શી ? હલકાં નોકરોના સંસર્ગમાં બાળકોને રાખવા માંડ્યાં. બાળકોની પ્રથમ અધ્યાપક માતા છે, પછી પિતા અને શિક્ષક છે. કોમળ વયનાં બાળકોમાં જેવા સંસ્કાર પાડશે તેવા પડશે.

પોતાનું રક્ષણ નહિ કરે તે પારકું શું કરશે ?

તે પછી નવયુવકો સંબંધી બોલતાં જણાવ્યું હતું કે જે નવયુવક અયોગ્ય વાસના દૂર કરી સુયોગ્ય વાસના પોતાનામાં ભરે તેજ પોતાને તેમ પરને સુધારી શકે. જીવાનો પહેલેથી જ ડરપોક રહેશે તો પોતાના શરીરનું રક્ષણ નહિ કરી શકે, તો પછી તેઓ પારકાનું રક્ષણ તે શું કરવાના હતા ? સાંસારિક પદાર્થોની અને તીર્થોની રક્ષા તેઓ નહિ કરે તો પછી કોણ કરશે ?

ખાલી ટાઈટલોથી અર્થ નહિ સરે.

ધર્મરક્ષક અને તીર્થ રક્ષક એવા ખાલી ટાઈટલોથી કંઈ અર્થ નહિ સરે. હીરવિજયસૂરિજી અને ભગવાન હેમચંદ્રાચાર્યે પોતાની તેમજ પારકી રક્ષા કરી હતી. વીમળશા, વસ્તુપાળ, તેજપાળ અને ભામાશા તે જૈન હતા. તેમના ધર્મ

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભમુનિજીનું ભાષણ.

૧૫૯

સંબંધીના કામ જોઈ જગતમાં તેમની નામના થાય છે. ભામાશાને દેશોદ્ધારક પદવી ત્યારે મળી કે જ્યારે તેમણે દેશનું રક્ષણ કર્યું. આપુંએ શાસ્ત્ર ભણી ચુક્યા, બધુંએ જ્ઞાન મેળવી ચુક્યા પણ તે તમારા આત્માના રક્ષણાર્થે કામ ન આવ્યું તો તે શું કામનું ?

મુક્તિનો ધોરી રસ્તો.

વચ્ચે એક પ્રશ્નના જવાબમાં આચાર્યશ્રીએ જણાવ્યું હતું કે જીવ વધતાં વધતાં પરમાત્મા સ્વરૂપમાં ભળે છે. તે માટે બધા પ્રયાસ કરે છે. દેવ, ગુરુ, ધર્મ વગેરેની જરૂર શામાટે છે ? મુક્તિ માટે છે. શાસ્ત્રકારોએ એમ નથી કહ્યું કે ફલાણે જ રસ્તે જાઓ તો મુક્તિ મળશે. તેમણે તો ફક્ત એક ધોરી રસ્તો બતાવ્યો. કોઈ વીરલા હોય તે બીજે રસ્તે પણ મુક્તિ મેળવી શકે છે. સાધુ વેશ, અન્ય વેશ, ગૃહસ્થ વેશ, પુરૂષ વેશ, સ્ત્રીવેશ, નપુંસક વેશ એમ દરેક વેશે સિદ્ધ થવાય છે. આત્મામાં સ્ત્રી, પુરૂષ એવો કોઈ ભેદ નથી. તે તો સત્ય સ્વરૂપ છે.

મુક્તિ મેળવતાં નહિ અટકાવી શકો.

હીંદુ અને મુસલમાન જ્યારે જન્મે છે ત્યારે કાંઈ મુસલમાન દાદી સહિત અને હીંદુ ચોટલી સહિત જન્મતા નથી, પરંતુ જન્મ્યા પછી જેવા સંસ્કારો નાંખાય છે તે મુજબ તે હીંદુ મુસલમાન બને છે. અને પોતાના કુટુંબ અને દેશના રિવાજ મુજબ તે વર્તે છે. પરંતુ ધર્મ અને દયા પાળવા માટે તો કોઈને ઇબ્નરો હોતો નથી.

વીતરાગના વચન પ્રમાણે ચાલનારને શાસ્ત્રકારો જૈન કહે છે. પછી તે બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય કે શુદ્ર કે ગમે તે જ્ઞાતિ કે કોમનો હોય. તમે કૃપણ થઈ વીતરાગના વચન પ્રમાણે ચાલનાર અન્ય કોમનાને તમારા વાડામાં ભલે ના આવવા દો પણ તેને મુક્તિ મેળવતાં નહિ અટકાવી શકો. શ્રાવકના ઘરમાં જન્મેલાને વ્યવહારમાં ભલે શ્રાવક કહો પણ તેનામાં શ્રાવકપણું નહિ હોય તો શ્રાવક નહિ થઈ શકે.

હું જે કંઈ કહીશ તે ભગવતી સૂત્રની વાત લઈ, પૂર્વાચાર્યોએ કરેલા ખુલાસા સાથે જણાવીશ, આત્મા કહે તો મંજુર રાખજો. તેમ ન લાગે તો કોઈ જ્ઞાતાને પૂછી ખુલાસો કરજો. જે ધર્મ આપણા તારણને માટે છે તે ધર્મને નામે અત્યારે લડાઈઓ થઈ રહી છે એ કેટલી દીલગીરીની વાત છે !

પાછલો જમાનો જવા દો.

માતાપિતાના સંસ્કારો બાળકો ઉપર પડે છે. એ બાળકો-ભવિષ્યના માતા-પિતા-ને લાયક બનાવશે તો ભવિષ્યનાં બાળકો લાયક બનશે. સમયને અનુસાર

૬૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રબંધ નહિ કરે તો શીર ઉપર વાદળ ઘેરાયું છે તે ક્યારે તુટી પડશે તે કહી શકાય નહિ. પાછલો જમાનો જવા દો. તે વખતે હાલની કેળવણી ન હતી. તે વખતે સાધારણ નામાઠામાની કેળવણી પણ રાજદરબાર માટે પુરતી હતી. દેશની ભાષાદ્વારા કામ લેવાતું. અત્યારે પરદેશી વિદ્યાર્થી કામ લેવાનું છે. બેચાર ચોપડી ભણવાથી કામ ચાલતું નથી. અત્યારે અંગ્રેજી ભણ્યો ન હોય તેની કિંમત દુનિયામાં કાઢીની નથી.

સાધુઓ અંગ્રેજી ભણેલા હોત તો ?

આપણા સાધુઓ જે શાસ્ત્રોમાં બહુજ વિદ્વાન છે તેઓ અંગ્રેજી ભણેલા હોત તો દુનિયાને બતાવી શકત કે જૈનધર્મ એ શું ચીજ છે. જો એમ કહો કે આપણા યુવાનોને અંગ્રેજી વિદ્યાની જરૂર નથી, માત્ર ધાર્મિક અભ્યાસ, સામાયિક અને પ્રતિકભણ કરે અને કમાવાની દરકાર ન રાખે તો જૂદી વાત ! પણ તમે કબુલ કરો છો કે અંગ્રેજી વિદ્યા એ રાજવિદ્યા છે. જમાનો બદલાય છે એ નજરે પડે છે. જે આત્મારામજી મહારાજના આશીર્વાદથી વીરચંદ ગાંધી ચીકાગોની ધર્મ પરિષદમાં ગયા અને જૈનકોમને અજવાળી તે આત્મારામજી માટે અપશબ્દો બોલનાર અને છાપાં છપાનાર અમદાવાદમાં હતા. અત્યારે જવાબ આપો કે એ કરતા હતા તે સારું હતું કે નહિ ? ધર્મનો સંદેશો પશ્ચિમની દુનિયાને આપવા મોકલ્યા હતા. અત્યારે સમાજ જાગૃત થયો છે.

જુદો બોલે ન વધારો.

અત્યારે વેપાર વધારવા તમારા શહેરીઓ વિલાયત જઈ રહ્યા છે. વીલાયત જનારને નાત બહાર મૂકવાનું હવે નીકળી ગયું છે. તમારી જરૂરીયાતોએ શીખવ્યું કે વિલાયત સાથે સંબંધ રાખ્યા વગર તમારો ઉદ્ધાર નથી. તે માટે તે વિદ્યાની જરૂર પડી. એ વિદ્યા એકતરફી છે છતાં તે દેવી તમને મંજુર છે. સાથે સાથે ધાર્મિક કેળવણી દેવાની તમારી ફરજ છે. હાલની કેળવણીનો બોલે વિદ્યાર્થીઓ ઉપર વધી ગયો છે. આથી તમે તેમને જુદી પાઠશાળાઓમાં ધાર્મિક કેળવણી આપો એ ન બને. એ બેવડો બોલે તે ન ઉઠાવી શકે. તેમ સરકારી શાળાઓમાં પણ ધાર્મિક કેળવણી નહિ આપી શકાય.

અન્ય કેળવણી સાથે ધાર્મિક કેળવણી આપો.

એ માટે તો તમે તમારી નવી સ્કુલ કાઢો કે જ્યાં તે કેળવણીના એકડેએકની સાથે ધાર્મિક કેળવણીનો એકડેએક પણ શરૂ થાય અને એ કેળવણીના છેક ઉપલા વર્ગ સુધી ધાર્મિક કેળવણી પણ અપાય. પછી જુઓ કે તમે જેમને નાસ્તિક કહો છો

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસુરિજીનું ભાષણ.

૧૬૧

તેઓ તમને પણ આસ્તિકલાગે છે કે નહિ. તમારાથી પણ વધે છે કે નહિ. તે ધાર્મિક સંસ્કારવાળા કેળવાએલા તમારા ધર્મને માટે પ્રાણ આપશે. અત્યારે પણ ધાર્મિક સંસ્કાર ઓછા એવા કેળવાએલામાં પણ ધર્મ માટે કેટલી લાગણી છે તે જુઓ છો. તેમનામાં ધર્મના સંસ્કારો પડશે ત્યારે તેઓ ઘણું સારું કામ બજાવી શકશે.

બે લાખ મઢીમાં એકે સેતલવાડ ન મળે !

વૃદ્ધો વગર યુવાનો ચલાવી શકશે કે યુવાનો વગર વૃદ્ધો ચલાવી શકશે એ કહેવું એ જુઠી વાત છે. બન્નેનું કામ છે. સાધુ મહારાજ વૃદ્ધોના કાનમાં વિષ રેડે કે ભણેલા બ્રહ્મ છે અને તે તમે માન્યું પણ તેમનું કામ તમને પડે છે કે નહિ ? તમારા તીર્થાધિરાજને માટે તમારે સર ચીમનલાલ સેતલવાડને રૂપીઆની કેટલી બધી ગાંસડીઓ ભરી દેવી પડી ? તમે ચાર-પાંચ લાખ શ્વેતામ્બરો છો, અમદાવાદમાં બહુ છો. પણ ગામડાઓમાં જઈને જુઓ ત્યાં શી દશા છે ? આજે એક ઘર બંધ થયું, કાલે બીજું ઘર બંધ થયું. પાંચ લાખ શ્વેતામ્બરોમાં સ્ત્રી, બાળકો બાળુએ મુકો તો બે લાખ મઢી રહ્યા. તેમાંથી એકે સેતલવાડ નહિ નીકળ્યો એટલે બહારના સેતલવાડની જરૂર પડી. કોમમાં એવા પેદા નહિ કરો ત્યાંસુધી બહારનાઓની શુભામી સેવવી પડશે.

તીર્થરક્ષા માટે જોદ્ધા પેદા કરો.

૩૫ વર્ષ માટે વાર્ષિક રૂ. ૬૦૦૦૦ નો ચાંદલો ચાંટયો. તમારા ઘરમાં એવો સેતલવાડ હોત તો શત્રુજય તમારી હથેળીમાં થોડા પૈસામાં હતો. હવે બીજાઓને લોભ લાગ્યો છે. શીરોહીવાળાને ઈચ્છા થઈ છે. ઘણાં ખરાં તીર્થ દેશી રાજ્યોમાં છે. તીર્થની રક્ષા માટે એવા જોદ્ધા તૈયાર કરવાની જરૂર છે. બળ, બુદ્ધિ અને ધનથી રક્ષણ કરનારા પેદા કરવાની જરૂર છે. પહેલાં જૈન કોમ અંદરથી ચમકદાર હતી અને બહારથી સાદી હતી જ્યારે અત્યારે બહારથી ભપકો હોય છે અને માંહે હાંદ્યા બખડે છે. એ સ્થિતિ સુધારો.

શ્રાવક હશે તો સાધુ થશે.

બાળકોને ધાર્મિક સંસ્કારવાળા બનાવવા માંગતા હો તો બહારની કેળવણીની સાથે સાથે ધાર્મિક કેળવણી આપો. તે કામ સ્વતંત્ર સ્કુલ વગર નહિ થઈ શકે. તમે તમારી જરૂરીઆત પૂરી પાડો. તમે શ્રાવક હશો ત્યાં સુધી અમે તમારે ત્યાં ધર્મલાભ કહેતા આવીશું. તમે શ્રાવક નહિ હો તો અમે ક્યાં હઈશું ? આપણાં સાત ક્ષેત્ર છે અને શ્રાવક શ્રાવિકા એ બે ક્ષેત્ર ઉપર આપણાં બાકીનાં પાંચ ક્ષેત્રોનો આધાર છે.

૧૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

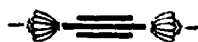
વાણીયા મટી ક્ષત્રિય બનો.

હું ઇચ્છું છું કે તમે ક્ષત્રિય બનો. વાણીયા કેમ બની રહ્યા છો ? ક્ષત્રીવટ ઢાળવો. તમારી પાઘડી એ બલમનસાઇની નીશાની ગણાય છે. તમે ટકા, ટકાને ટકાની ઝંખના કરી રહ્યા છો. પૈસાના ચુલામ બન્યા છો. નીતિ કે અનીતિ ગમે તે માર્ગે પૈસા પેઢા કરવાનું જ શીખ્યા છો. સીદાતા શ્રાવક, શ્રાવિકાને પોષી ખડા કરવાની જરૂર છે. તેમને સંઘરવાને બીજા તૈયાર છે. તેવા કોઇ આવી તેમને સ્વીકારી લેશે તો પછી કોમની પાયમાલી છે. પૂર્વાચાર્યોને પણ સમયને અનુસરીને પરિવર્તન કરવું પડ્યું છે. અત્યારે જે વેશ તમે પહેરો છો તે તમારા પૂર્વજો પહેરતા ન હતા. વૃદ્ધો અને યુવકો સાથે મળી કામ કરો. યુવકોની જરૂરીયાત પૂરી પાડવાની વૃદ્ધોની ફરજ છે. સંપ રાખો. સંપ વગર મુક્તિ નથી. સમુદાય જે કામ કરી શકે છે તે એકલાથી થતું નથી.

ભડકેલા યુવકોને શાંત કરો.

દુશ્મનોને પણ અપશબ્દ ન કહો. દુશ્મનોને પણ મીઠાશથી બોલાવવાથી દુશ્મનાઇ મૂકી દે છે. યુવકવર્ગ ભડક્યો છે, તેને શાંત કરવાની વૃદ્ધોની ફરજ છે. તમારી સેવાને લાયક બનાવવા તેમની જરૂરીયાતો પૂરી પાડો. યુવકો વૃદ્ધોને અંધશ્રદ્ધાળુ કહે અને વૃદ્ધો યુવકોને નાસ્તિક કહે તે ઇચ્છવાનું નથી. જમાનાને ઓળખીને ચાલશે તો ધર્મની રક્ષા થશે. યુવકો મહાન થશે તો શાસનનું રક્ષણ કરશે, શાસનને દીપાવશે.

શ્રી આનંદસાગરજીસૂરિજીએ “આસ્તિકોનું કર્તવ્ય” સંબંધી કરેલ વ્યાખ્યાનમાં શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજ તેમજ શ્રી મહાવીર વિદ્યાલય અને કેળવણી પ્રત્યે કરેલા અસત્ય આક્ષેપો માટે જૈન, મુંબઇસમાચાર, સાંજવર્તમાન, જૈનજીવન, સુધોષા, વગેરે પેપરોમાં ઘણા લેખકોએ લેખોદ્ધારા અને શ્રી જૈન યુથલીગ મુંબઇ, તથા અમદાવાદ. શ્રી જૈન એસોસીએશન ઓફ ઈન્ડિયા મુંબઇ, શ્રી પાટણ જૈન સંઘ-પાલણપુર જૈન સંઘ-વડોદરા જૈન સંઘ-શ્રી પંજાબ આત્માનંદ જૈન મહાસભા (જૈનસંઘ) વગેરેએ પણ ઠરાવો કરી પોતાનો ખેદ બહાર કરેલો છે.

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી આત્માનંદ જૈન મહાસભા પંચાળનો સખ્ત વિરોધ.

આચાર્ય આનંદસાગરની વિષમય જવાલાઓ જૈન સમાજ
અને જૈન ધર્મને માટે ખતરનાક.

શ્રી આત્માનંદ જૈન મહાસભા પંચાળની આઠમી બેઠક લુધ્યાનામાં દેહલી નિવાસી બાબુ જસવંતરાયની અધ્યક્ષતામાં તા. ૨૯, ૩૦, ૩૧ મી ડીસેમ્બરે થઈ હતી. જ્યાં પંચાળના બધા કહેરો અને ગામોથી ૨૦૦ પ્રતિનિધિઓ અને વિશેષ સંખ્યામાં વિઝીટરો પધાર્યા હતા. જેઓ માં નિમ્ન લિખિત મહાનુભાવોના નામો વિશેષ ઉલ્લેખનીય છે:—

બાબુ ગોપીચંદ (પ્રધાન મહાસભા) એડવોકેટ અંબાલા.
બાબુ જસવંતરાય જૈન દેહલી પ્રધાન મહાસભા અધિવેશન.
બાબુ નેમદાસ બી. એ. મંત્રી મહાસભા.
લાલા સંતરામ બેંકર અને યુનિસિપાલ કમિશનર' અંબાલા.
લાલા રતનચંદ બેંકર રમ્પસ, અંબાલા.
બાબુ રિખવદાસ, બી. એ. એલ. એલ. બી. વકીલ, અંબાલા.
બાબુ જ્ઞાનદાસ બી. એ. અંબાલા.
લાલા બાબુરામ, એમ. એ. એલ. એલ. બી. વકીલ, જીરા.
લાલા અમરચંદ બી. એ. એલ. એલ. બી. વકીલ, કસૂર.
પ્રો. જ્ઞાનચંદ એમ. એ. ગવર્નમેંટ કૉલેજ લાહોર.
લાલા બાબુરામ બી. એ. એલ. એલ. બી. વકીલ નારોવાલ.
લાલા માનેકચંદ રમ્પસ, ગુજરાનવાલા.
લાલા ચરણદાસ રમ્પસ, ગુજરાનવાલા.
લાલા લખ્ષેશ્વર રમ્પસ રામનગર
લાલા હરદયાલમલ, રમ્પસ, જાનગાહ ડોગરાન.
લાલા દોલતરામ, બી. એ. એડવોકેટ હોશ્યારપુર.

અન્ય પ્રરતાવોની સાથે પાસ કરેલો નીચેનો દરાવ આચાર્ય આનંદસાગરના ઇર્ષ્યા અને દ્વેષભર્યા વ્યાખ્યાનનો જવાબ આપે છે.

આચાર્ય આનંદસાગરે ' આરિતકોનું કર્તવ્ય ' એ વિષયપર અમદાવાદમાં જે વ્યાખ્યાન માં પ્રાતઃ સ્મરણીય, ચારિત્રશીલ, જૈન સમાજ ઉદ્ધારક અને શિક્ષાપ્રચારક આચાર્ય શ્રી વિજય વલ્લભસૂરિજી અને જૈન શિક્ષણ સંસ્થાઓપર જે ગેરવ્યાજખી હુમલાઓ કર્યા છે તેને શ્રી આત્માનંદ જૈન મહાસભા પંચાળનો આ જલસો સખ્ત ધૃણાથી જીએ છે અને આચાર્ય આનંદ-

૧૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સાગરના આવા ધુળ્યાં અને દૂષથી ભરેલાં વિષમય વ્યાખ્યાનોને સમાજની ઉન્નતિને માટે સખ્ત ખતરનાક સમજે છે. સાથ જખરદસ્ત પ્રોટેસ્ટ કરીને તેમને ચેતવી દે છે કે તેઓ પોતાના ગેર-વ્યાજખી શબ્દો પાછા લઇલે અને ભવિષ્યમાં એવા સમાજને ઉધે રસ્તે દોરનારા વ્યાખ્યાનો અને કામો બંધ કરે. (ઉદ્ઘૂષરથી.)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરની જનરલ મીટીંગ.

“આચાર્યશ્રી સાગરનંદસૂરિએ અમદાવાદમાં તા. ૧૨ મી ડીસેમ્બરના રોજ કરેલ ભાષણમાં જાહેર કરેલાં વિચારો સામે વિરોધ દર્શાવવા તા.

૧૬-૨-૧૯૨૮ નારોજ મળી હતી. જેમાં નીચેના ઠરાવો સર્વાનુ-મતે પસાર કરવામાં આવ્યાં હતાં.

ઠરાવ ૧ લો.

આચાર્ય સાગરનંદસૂરિએ અમદાવાદમાં તા. ૧૨-૧૨-૧૯૨૮ ના રોજ કરેલું વ્યાખ્યાન કે, જે વર્તમાન પત્રોમાં છપાયેલું છે. તેમાં શ્રી સંઘના જે મુખ્ય અંગ સાધુ, શ્રાવકોની આસ્તિક, નાસ્તિકની કપોલ કલ્પીત કલ્પના કરી જે વિવેકહિન અસત્ય ઉદ્ઘારો કાઢ્યા છે, તેમજ આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયવલ્લસૂરિજી વગેરે મુનિપરવે ધર્મ પૂર્ણ અને અસત્ય આક્ષેપો કર્યા છે. તે માટે, તેમજ શ્રી સંઘના મહાન પ્રયત્નથી સ્થાપીત થયેલ અને વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક કૃણવણીનું શિક્ષણ આપતી શ્રી મહાતીર જૈન વિદ્યાલય વગેરે સંસ્થા અને કૃણવણી ઉપર અયોગ્ય પ્રહારો કરેલ છે તે સામે આ સભા ખેદ સાથે પોતાનો સખ્ત વિરોધ જાહેર કરે છે.

ઠરાવ ૨ જો.

ન્યાયાભોનિધિ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદસૂરિધરજી મહારાજના પદ્મધર બાળ બ્રહ્મચારી, શુદ્ધ ચારિત્ર ધારી, સમયજ્ઞ, શ્રીમાન વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજ સમય ધર્મ આજખી જૈન સમાજની ઉન્નતિ માટે જે ઉપદેશો અને પ્રયત્નો કરી રહ્યા છે, તે માટે આ સભા પોતાનો અતઃકરણ પૂર્વક આનંદ અને સહાનુભૂતિ જાહેર કરે છે, અને તેઓશ્રીમાં પોતાનો સંપૂર્ણ વિશ્વાસ મૂકે છે.

જયંતી-માગસર વદ ૬ નારોજ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રીમાન મૂળચંદજી મહારાજની સ્વર્ગવાસ તીથી હોવાથી તેઓશ્રીની પાદુકા પ્રતિષ્ઠીત કરી દાદા સાહેબના જિનાકામમાં દેરીમાં પધરાવેલ છે, જેથી આ મહા પુરૂષની ભકિત નિમિત્તે તેઓશ્રીના સુશિષ્યના ઉપદેશવડે આ સભાને મજેલ એક રકમ અને બાકી અમુક ગૃહસ્થો દરવર્ષ અમુક રકમ આપતા હોવાથી તેથી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા (અમારા) તરફથી દાદા સાહેબના જિનાકામમાં ઉક્ત ગુરૂશ્રીની ભકિત નિમિત્તે પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી, તથા આંગી રચવામાં આવી હતી. અપોરના સ્વામિવાત્સલ્ય (સભાસદોનું) પણ કરવામાં આવ્યું હતું. આ ગુરૂરાજની ભકિત નિમિત્તે થયેલું કંડ ખુલ્લું છે, તે ગુરૂરાજના ભકિતોએ તેમાં કાળો આપી દર વર્ષે થતી ગુરૂ ભકિતનો દાવો લેવા જરૂર છે.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧૬૫

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

જૈનદર્શન—અનુવાદક મુનિ તિલકવિજયજી, પ્રકાશક આત્મતિલક ગ્રંથ સોસાઇટી-પુના જૈનદર્શન અને તેના તત્ત્વોનું સ્વરૂપ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવ્યું છે. પ્રયાસ ઉત્તમ છે અને પડત કરવા યોગ્ય ગ્રંથ છે.

ચરિતાવલી—પ્રથમ ભાગ-પ્રકટ કર્તા ભારતર પોપટલાલ સાકલચંદ. જુદી જુદી આઠ કથાઓ ચરિતાવળીમાંથી લઈ આ છુકમાં પ્રકટ કરી છે. એન્સુક્શન બોર્ડના અભ્યાસક્રમમાં ચલાવવા નક્કી થયેલ છે જેથી આવી છુકાના કાગળો ટાઇપ અને આઈડીગ હમેશાં સારું અને મજાસુત અને ટકાઉ માટે દરેક પ્રકટ કરનારે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

આદર્શ જૈન—લેખક શ્રીયુત બંસી. ખીજી આવૃત્તિ આ છુક ઘણા સુધારા વધારા સાથે ખીજી વાર પ્રકટ થયેલ છે. ભાવો વિચારવા, સમજવા, શાંતિપૂર્વક વાંચવા ભલામણ કરીએ છીએ. તેમાંનાં ભાવો જીવનમાં રસ મુકે છે. નવીન પ્રેરણાની તાજગી પુરે છે. કિંમત ચાર આના.

સંદેશ અને ભાવના—શ્રી જૈન સરતુ સાહિત્ય પ્રચારક કાર્યાલય નં. ૬ કલોલ કિંમત છ પાઇ આજનો આપણો વાણીયો કેવો છે તેનું સ્વરૂપ સમયોચિત જણાવ્યું છે જે વાંચવા જેવું છે.

આત્મદર્શન—પ્રકટ કર્તા શ્રી જૈન સરતુ સાહિત્ય પ્રચારક કાર્યાલય નંબર ૫ શ્રી આઠ પૂર્વાચાર્યોના આત્મસ્વરૂપના વિચારો પદ્યરૂપે આ છુકમાં પ્રકટ કરેલ છે. જે વાંચતા અધ્યાત્મ ભાવને ઉત્પન્ન કરવા સાથે તત્ત્વજ્ઞાનનું પશુ જ્ઞાન કરાવે છે. સરતુ સાહિત્ય નામ આપવામાં આવ્યું છે તે યોગ્ય છે છુક પઠન પઠન કરવા જેવી છે કિંમત છ પાઇ.

શ્રી સામાયિક સૂત્ર—સયોજક શ્રીયુત મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઇ—મુળ્ય પ્રકાશક શ્રીયુત સારાભાઈ મગનભાઈ મોદી ખી. એ. ખાર—મુળ્ય. આ છુકની આ ખીજી આવૃત્તિ છે. જેમાં મૂળ સૂત્ર સાથે જાયા, વિધિ, હેતુ અને વિવેચન છે. યોજક બંધુ મોહનલાલ દેશાઇએ પ્રયત્ન સારો કર્યો છે. પ્રથમ આવૃત્તિ કરતાં આ આવૃત્તિમાં અનેક નવિન હકીકતો જે જે વિશેષ સામાયિક સૂત્ર સંબંધી પ્રાપ્ત થયું તે તમામ વિશેષમાં દાખલ કરેલ છે. વસ્તુ અભ્યાસ કરવા લાયક પ્રાથમિક શિક્ષણને ઉપયોગી બનેલ છે. જેમ લેખક સંશોધક, પ્રયત્નવાન સાહિત્ય રસિક છે, તેમજ પ્રકાશક મહાશય કેળવણીના સહાયક અને ધાર્મિક શિક્ષણ પર પ્રેમ ધરાવનાર હોવાથી યોજક પ્રકાશકનો મેળ આ છુકમાં સ્વામાયિક મળ્યો હોઇ ખુશી થવા જેવું છે અને પ્રકાશક મહાશયના તે પ્રેમને લઇને જ તેમજ વસ્તુ યોગ્ય બની હોવાથી પુરૂષ, સ્ત્રી, વિદ્યાર્થી ધાર્મિક પરીક્ષા માટે એક પાઠ્ય પુસ્તક તરીકે કેળવણી બોર્ડે દાખલ કર્યું છે. કાગળો તથા જાપ પશુ સુંદર છે. ધાર્મિક જ્ઞાનાઓમાં પ્રાથમિક અભ્યાસ માટે આ છુકને સ્થાન મળવું જ જોઈએ.

૭ પ્રાતર્મંગળ પાઠ—પ્રકાશક શ્રી વર્ધમાન જ્ઞાન મંદિર-ઉદેપુર કિંમત છ પાઇ, સંપાદક યતિ અનુપચંદ્રજી, ચોતીશ જિનેશ્વર મહારાજની સ્તુતિઓ આ છુકમાં દાખલ કરેલ છે. શ્રી મેઘ મુનિ નામના સાધુ મહારાજ રચિત છે એમ છેવટે જણાવેલ છે.

૧૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રેમ-ગીતા—રચયિતા શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી સૂરીશ્વરજી પ્રકાશક શ્રી અધ્યાત્મ ગાન પ્રસારક મંડળ હા. વક્રીલ મોહનલાલ હેમચંદ-પાદરા શ્રી બુદ્ધિસાગરજી સૂરિજી અંથમાળાનો આ ૧૧૦ મો મણુકો છે. ઉક્ત આચાર્યશ્રીએ પોતાના જીવનમાં ઘણું સાહિત્ય લખેલ છે, કે જે તેમની હૈયાતિ બાદ પશુ પ્રકટ થયા કરે છે. આ મૂળ અંથ સંસ્કૃતમાં છે તેનું સંશોધન શ્રીમદ્ આચાર્યશ્રીના શિષ્ય આચાર્યશ્રી અજીતસાગરજી મહારાજે કરેલ છે. અંથનો વિષય શુદ્ધ અતિ પ્રેમ જણાવનાર ગંભીર છે. સાથે સદ્ગત આચાર્યનું ટુંક જીવન સુશિષ્ય આચાર્યશ્રી અજીતસાગરજી મહારાજે લખી ગુરુ ભક્તિ બતાવી છે. આ અંથનું ભાષાંતર મૂળ સાથે પ્રકટ થવાથી ઘણા જીવો તેનો લાભ લઈ શકશે તેમ થવા પ્રકાશકને સૂચના કરવામાં આવે છે.

રીપોર્ટ.

નીચેના રીપોર્ટો મળ્યા છે, સાભાર સ્વીકારવામાં આવે છે.

૧ શ્રી પાર્શ્વ ચિંતામણિ સાર્વજનિક વાંચનાલય-કચ્છ—સં. ૧૯૮૪ ના શ્રાવણ-થી સં. ૧૯૮૫ ના આશો વદી ૦)) સુધી)

૨ મહેસાણા શ્રી યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત ઠરાણા તથા શ્રી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા તથા જૈન કેળવણી ખાતું.—(સં. ૧૯૮૦-૮૧-૮૨ વર્ષનો).

૩ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તેરમે વાર્ષિક રીપોર્ટ—મુ'અધ—જુન ૧૯૨૭ મે સં. ૧૯૨૮).

૪ શ્રી પન્થાસજી શ્રી મુક્તિવિમળજી મહારાજ જૈન પાઠશાળા તથા શ્રાવિકાશાળાનો સં. ૧૯૮૩ ના કારતક થી સં. ૧૯૮૪ ના આશો વદી ૩૦ સુધીનો.

'સુધારો.

અમારી સભા તરફથી પંચઅતિકમણીની બુક શાસ્ત્રી ટાઇપમાં અર્થ સાથે બહાર પડેલી છે તેમાં આચરિઅવજ્ઞાણ સૂત્રમાં જે મે કેઈ કસાયા ની સંસ્કૃત છાયા જે મે કેચિત્કવાયાઃ દર્શાવેલ છે; આશ્રા તરફથી પં. સુબલાલજી મારફત બહાર પડેલી બુકમાં પણ તે પ્રમાણે છાયા દાખલ થયેલી છે, તેને બદલે આવશ્યક સૂત્ર હારિભરીયા ટીકા (ચોથો ભાગ—આગમોદય સમિતિ પા. ૭૮૫) આ રીતે સંસ્કૃત છાયા છે.

આચાર્યોપાધ્યાયન્ શિષ્યાન્ સાધર્મિકાન્ કુલગણાંશ્ચ મયા કેડપિ કરાચિતાઃ સર્વાન્ ત્રિવિધેન ચમયામિ જેનો અર્થ આ પ્રમાણે થઈ શકે છે.

“ જે કોઈને મારાવડે કષાય ઉપજાવાયો હોય તેવા આચાર્યો, ઉપાધ્યાયો, શિષ્યો, સાધર્મિકો, કુલો અને જણો સર્વને ત્રિવિધે મન વચન કાયાથી હું ખમાવું છું. ”

૧ સદ્ગુણાનુરાગી મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી સચિત.

ભાઈ મહેન્દ્રકાન્ત હિંમતલાલનો સ્વર્ગવાસ.

લીંબડી નિવાસીભાઈ મહેન્દ્રકાન્ત માત્ર ટુંકા દિવસની ગિમારી ભોગવી લઘુ વયમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. એક સુગંધ યુક્ત કળી ખીલ્યા પહેલાં, પોતાની સુવાસ પોતાના કુટુંબીજનોને બતાવ્યા પહેલાં કરમાઈ ગયેલી છે. ભાવિભાવ બળવાન છે. કાળની ગતિ જ્ઞાની મહાત્માઓજ નાણી શકે છે. તેઓ આ સભાના સભા સદ હતા, જેથી આ સભાને પણ પારાવાર દુઃખ થાય છે. તેમની માતૃશ્રી અને કુટુંબીજનોને દિલસો આપવા સાથે તે પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

જૈન સસ્તી વાંચનમાળાના ગ્રાહકોને :—

અમારા ગ્રાહકોને ચાલુ સાલના પુસ્તકો માગશર માસમાં વી-પી-થી મોકલવાનું અમોએ જણાવેલ. પરંતુ શ્રી અબ્બરા પાર્શ્વનાથ ચરિત્રના પુસ્તકની વધુ ઇતિહાસિક હકીકત મેળવવામાં ઢીલ થવાથી તે છપાય છે, જેથી પોષ માસની આખરીએ વી. પી. શરૂ થશે.

વધારામાં અમારા ગ્રાહકોને નીચેનો લાભ આપવાનો છે.

જેમને જરૂર હોય તેમણે મંગાવી લેવા કૃપા કરવી. કારણ કે દરેકની ૪૦૦ નકલ ઘટાડેલ ભાવે ગ્રાહકોને આપવાની છે.

૧. ગુર્જરેશ્વર કુમારપાળ, સચિત્ર. મોટી સાઈઝ પૃષ્ઠ ૪૫૦ પાકું પુઠું. ઇતિહાસિક રસીક દલદાર ગ્રંથ જેની કિંમત રૂ. ૪) છે તે રૂ. ૨-૪-૦ માં મલશે.
૨. વિમલમંત્રીનો વિજય ચાને ગુજરાતનું ગૌરવ મોટી સાઈઝ પૃષ્ઠ ૨૨૫ પાકું પુઠું ઇતિહાસિક રસિક પુસ્તક જેની કિંમત રૂ. ૨) છે. તે રૂ. ૧-૪-૦
૩. કચ્છ ગીરનારની મહાયાત્રા, પૃષ્ઠ ૩૫૦ પાકું રેશમી પુઠું ૩૦ ચિત્રો સાથે જેની કિં. રૂ. ૨-૮-૦ છે તે રૂ. ૧-૧૨-૦ માં મલશે.

ત્રણે પુસ્તક સાથે મંગાવનારને રૂ. ૫) માં અને છૂટક જણાવેલી ઘટાડેલી કિંમતે મલશે. પોસ્ટ ખર્ચ બ્રુહં. સિવાય કોઈપણ સંસ્થાના પુસ્તકો અમારી પાસેથી મલી શકશે.

લખો—જૈન સસ્તી વાંચનમાળા—રાધનપુરી બબ્બર—ભાવનગર.

રૂબરૂ લેવા માટે—પાલીતાણા—જૈન સસ્તી વાંચનમાળા શાખા ઓફીસ.

અમદાવાદ—શેઠ હરીલાલ મુળચંદભાઈ. ઠે. રતનપોળ શેઠનીપોળ.

નવ સુંદરીનું સૃજનવિધાન.

“ સૃષ્ટિને સૃજતાં પરબ્રહ્મને યે યોગમાયાનાં અવલંબન આલંબવા પડે છે. તો એકલ પાંખાળો પુરૂષ કેટલુંક ઘડવાનો હતો ? કે કેટલુંક સૃજવાનો હતો ? જગત સંસ્કૃતિ ઘડતો ભારતનો નવપ્રાણી કાલે જન્મશે ત્યારે નવ સુંદરી યે શીલમૂર્તિને સૌભાગ્યમૂર્તિ અવતરશે. કોઈ કીર્તિમૂર્તિ, કોઈ લક્ષ્મીમૂર્તિ, કોઈ વાણીમૂર્તિ, કોઈ સ્મૃતિમૂર્તિ, કોઈ મેઘામૂર્તિ, કોઈ ધૃતિમૂર્તિ, કોઈ ક્ષમામૂર્તિ, કોઈ દયામૂર્તિ, ભક્તિમૂર્તિ, પ્રીતિમૂર્તિ, કોઈ વીરતામૂર્તિ, રસમૂર્તિ, પ્રેરણામૂર્તિ, કવિતામૂર્તિ, કલ્યાણમૂર્તિ, નવસુંદરી કુલે કુલે અવતરી હશે; ધાવને ધાવણે નહિ, પોતાનાં હૈયાનાં હીરે ભારતની મહા પ્રબળને ઉછેરતી હશે; પવિત્ર ને પાવનકારિણી કુલકુલને તારતી હશે; સંસારને નિર્મળી છાંટી નિર્મળો કીધો હશે. ભારતનો પુરૂષસંઘ જગતધોરી જેવો પૃથ્વીનાં પડ ખેડતો હશે. વિધિ લખાવે ને વિધાત્રી લખે એમ, ત્યારે ભારતનો પુરૂષસંઘ માનવકુલનાં ભાગ્ય ઘડતો હશે. ભારતનો સુંદરીસંઘ માનવકુલનાં ભાગ્ય ત્યારે લખતો હશે. પૃથ્વી અને આલ જેવો, લક્ષ્મી અને નારાયણ જેવો, પ્રકૃતિ અને પુરૂષ જેવો, યોગમાયા અને પરબ્રહ્મ જેવો સ્ત્રી પુરૂષનો પરસ્પર સંબંધ છે. પુરૂષનાં બુદ્ધિ પુરૂષાતન સૃજશે ને નારીની હૃદયભાવનાઓ નવસંસ્કૃતિને ધરાવશે. માનવકુલને મસ્તક વિનાયે નહિ ચાલે, હૈયા વિના યે નહિ ચાલે. Super-Women વિના ભારતના Super-Man ના જીવનકોડ પણ પૂર્ણ ને અધૂરા રહેશે. પાંખને આધારે પાંખી ઉડે છે, નારીને આધારે નર ઉડે છે, નરનાં મહા કર્તવ્યોની પ્રેરણા નારી છે; ભીમસેનનાં ભીમ કર્મોની પ્રેરણા દ્રૌપદીની છુટ્ટી વેણી હતી. કુરૂક્ષેત્રનો મહાસંગ્રામ એટલે વેણી-સંહાર. જ્યાં નારીપ્રેરણા નથી ત્યાં નર નિષ્પાંખાળો છે; ચાલી શકે, ઉડી ન શકે. પણ શું ભારતમાં કે શું અન્ય દેશે ઇતિહાસ સૃષ્ટા, કાળને ઘડનારાં, પડતા આભને ક્ષણિક થંભો દેતા, પૃથ્વી-સોહનતાં Super-Man કે Super-Women ધર્મના, નીતિના, સત્યના, પરમેશ્વરના પરિત્યાગથી નહિ, પરિપાલનથી પાકશે. મંદિરો તજનારા નહિ, કલ-ખોને માત્ર સેવનારા નહિ; મયદાનની મર્દાનગીને જીતનારા ને ધર્મનીતિની ભગવી પામરી ઓઢેલા દયાનન્દ, વિવેકાનન્દ, ને રામતીર્થ નવભારતનો જગત કલ્યાણનો મહાસન્દેશ માનવકુળને સંભળાવશે. ત્યારે નવભારતની શીલમૂર્તિ-સૌન્દર્યમૂર્તિ નવસુંદરી ચન્દ્રની ચન્દ્રિકા સમી અમૃતઝરણી ને અન્ધકાર અજવાવણ હારિણી જગતઝરે વિરાજતી હશે. એ ધન્યતિશિઓનાં પ્રભાત પ્રભુ સત્વર પ્રગટાવે ! ”

શ્રી કવિ ન્હાનાલાલ.